குமரன்.

எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு —திருக்குறள்.

சதங்கை ௯ (9) } காரைக்குடி
பிரமோதூத-ஷு மார்கழி-மீ { மணி ௬ (6)

மாந்தோப்பில் கொள்ளை.

1930 Dec. 1930 - Jan.

தாமரை பூத்த குளத்தினிலே—முகத்
தாமரை தோன்ற முழுகிடுவாள்—அந்தக்
கோமள வல்லியைக் கண்டுவிட்டான்—குப்பன்
கொள்ளை கொடுத்தனன் உள்ளத்தினை—அவள்
தூய்மை படைத்த உடம்பினையும்—பசுந்
தோகை நிகர்த்த நடையினையும்—கண்டு
காமனைக் கொல்லும் நினைப்புடனே—குப்பன்
காத்திருந்தான் அந்தத் தோப்பினிலே.

முகிலைக் கிழித்து வெளிக்கிளம்பும்—ஒரு
முழுமதி போல நனைந்திருக்கும்—தன்
துகிலினைப் பற்றித் துறைக்குவந்தாள்!—குப்பன்
சோர்ந்துவிட்டானந்தக் காமனம்பால்—நாம்
புகல்வதுண்டோ குப்பன் உள்ளநிலை!—துகில்
பூண்டு நடந்திட்ட கன்னியெதிர்க்—குப்பன்
"சகலமும் நீயடி மாதரசி—என்
சாக்காட்டை நீக்கிட வேண்டும்" என்றான்.

கன்னி யனுப்பும் புதுப்பார்வை—அவன்
கட்டுடல் மீதிலும் தோளினிலும்,—சென்று
மின்னலின் மீண்டது, கட்டழகன்—தந்த
விண்ணப்பம் ஒப்பினள் புன்னகையால்.

சற்றுத் தலைகுனிந் தோடப்பாள்—அவள்
சங்கீத வாய்மொழி ஒன்றினிலே—எண்ணம்
முற்றும் அறிந்திடக் கூடுமென்றே—அவள்
முன்பு நடந்திடப் பின்தொடர்ந்தான்—பின்பு
சிற்றிடை வாய்திறந்தாள் அதுதான்!—இன்பத்
தேனின் பெருக்கன்று; செந்தமிழே!
"சுற்றத்தர் மற்றவர் பார்த்திடுவார்—என்
தோழிகள் இப்பக்கம் வந்திடுவார்.

காலை மலர்ந்தது! மாந்தரெலாம்—தங்கள்
கண்மலர்ந்தே நட மாடுகின்றார்!—இச்
சோலையிலே இள மாமரங்கள்—அடர்
தோப்பினை நோக்கி வருக!"—என்றாள்.
நாலடி சென்றனர் மாமரத்தின்—கிளை
நாற்புறம் சூழ்ந்திட்ட நல்விடுதி!
மூலக்கருத்துத் தெரிந்திருந்தும்—அந்த
மொய்குழல் "யாதுங்கள் எண்ணம்" என்றாள்.

"உன்னை எனக்குக் கொடுத்துவிடு!—நான்
உனக் கெனைத் தந்திட அட்டியில்லை"—இந்தக்
கன்னல் மொழிக்குக் கனிமொழியாள்—எட்டிக்
காய் மொழியாற்பதில் கூறுகின்றாள்:—

"சின்ன வயதினில் என்றனையோர்—பெருஞ்
சீமான் மணந்தனர், செத்துவிட்டார்!—எனில்
அன்னது நான்செய்த குற்றமன்றே—நான்
அமங்கலை" என்றுகண் ணீர்சொரிந்தாள்!

மணந்திட நெஞ்சில் வலிவுளதோ?—இந்த
வார்த்தைசொன்னாள்! குப்பன் யோசித்தனன்!-தன்னை
இணங்கென்று சொன்னது காதலுள்ளம்—"தள்"
என்றன மூட வழக்கமெலாம்,—தலை
வணங்கிய வண்ணம் தரையினிலே—குப்பன்
மாவிலை மெத்தையில் சாய்ந்துவிட்டான்—பின்

கணம்ஒன்றிலேகுப்பன் நெஞ்சினிலே—சில
கண்ணற்ற மூட உறவினரும்,

வீதியிற் ப்றபல வீணர்களும்,—வேறு
விதியற்ற சிற்சில பண்டிதரும்,—வந்து
சாதியி லுன்னை விலக்கிடுவோம்—உன்
தந்தையின் சொத்தையும் நீ இழப்பாய்!—நம்
ஆதிவழக்கத்தை மீறுகின்றாய்!—தாலி
அறுத்தவளை மணம் ஒப்புகின்றாய்—நல்ல
கோதை ஒருத்தியை யாம் பார்த்து—மணம்
கூட்டிவைப்போம் என்று சத்தமிட்டார்!

கூடிய மட்டிலும் யோசித்தனன்—குப்பன்
குள்ளச் சமூகத்தின் கட்டுக்களை!—முன்
வாடிக் குனிந்த தலைநிமிர்ந்தான்—அந்த
வஞ்சியைப் பார்த்தனன் மீண்டும்அவன்—ஆ!

ஏடி வடிவத்தின் ஆதிக்கமே!—மூடர்
எதிர்ப்பில் வெளிப்படும் நமதுசக்தி!—மற்றும்
பேடிவழக்கங்கள் மூடத்தனம்,—இந்தப்
பீடைகளே இங்குச் சாத்திரங்கள்!

காதல் அடைதல் உயிரியற்கை;—அது
கட்டில் அகப்படும் தன்மையதோ?—அடி
சாதல் அடைவதும், காதலிலே—ஒரு
தடங்கல் அடைவதும் ஒன்றுகண்டாய்!—இனி
நீ தடுமாற்றம் அகற்றிவிடு!—கை
நீட்டடி! சத்தியம்! நான் மணப்பேன்—அடி
கோதை! தொடங்கடி என்று சொன்னான்—இன்பம்
கொள்ளை! கொள்ளை! கொள்ளை! மாந்தோப்பில்.

—பாரதி தாஸன்.

புதுச்சேரியினின்றும் வெளிவரும் 'புதுவை முரசு' என்னும் பத்திரிகையில் வெளியாகியிருக்கும் இப் பாட்டை நோக்குக. இலக்கியச் சுவை நனி சொட்டச் சொட்ட இப் பாடல் திகழ்வ

தைக் காணலாம். காதலெழுச்சியும், இருவர் கூட்டமும் நன்கு விளக்கப்பட்டுள்ளன. விதவைகளின் ஆதரவற்ற நிலைமையைக் குப்பனுக்கு எழுந்த காதல் வெள்ளத்தினிடையே அமிழ்த்திக் காட்டுவது வெகு நளினமாக இருக்கின்றது. காதல் கரை புரளும்போது மூட வழக்கம் தள்ளப்படுமென்பது தெள்ளிதின் விளக்கப்படுகின்றது. இதனுல் காதலற்ற வாழ்க்கை யிருக்கும் வரையில்தான் சமூகக் கட்டுகளும், மூட வழக்கங்களும் நிலைபெற்றிருக்க முடியுமென்பது சொல்ல வேண்டியதில்லை. காதலர்கள் வாழ்வில் எந்த உதவியும் செய்யத் தயாரில்லாத வீண் மனிதர்களும், வேறு விதியை அறியாத ஏட்டுப் பூச்சிகளும் "ஜாதியை விட்டுத் தள்ளுவோம்; சொத்துத் தரமாட்டோம்; வழக்கத்தை மீறுகிறுய்; இதை விட்டு விடு; ஜாதிப் பெண் கட்டி வைக்கிறோம்" என்று புலம்பும் புலப்பத்தை வேடிக்கையாக எடுத்துக் காட்டுவது குறிப்பிடத்தக்கது. காதல் நிறைந்த உள்ளத்தில் வீரம் கிளைத்தெழுகிறது. காதலும், வீரமும் கலந்த உள்ளம் பெற்ற குப்பன் முன்னே மூட வழக்கமும் பேடிச் சாத்திரமும் பஞ்சாய்ப் பறந்து போகின்றன. ஆயிரம் சாத்திரம், ஐயாயிரம் உறவினர், ஐம்பதாயிரம் வழக்கங்கள், ஐந்து இலட்சம் கட்டுப்பாடு, ஐம்பது இலட்சம் சாமிகள் அதற்கு மேலிருந்தாலும் அவ்வளவையும் அடித்து வீழ்த்தியது காதல் வெள்ளம். எல்லாம் போய் எஞ்சியதென்ன? காதல். அதைத்தான் மாந்தோப்பில் கொள்ளையடித்தான். உலக மக்களின் அறியாமைக்கும், கொடுமைக்கும் அகப்பட்டு வழி காணுது உதவியின்றிக்கிடந்த ஒரு பெண்ணுக்கு விடுதலை கொடுத்தான் குப்பன். இம்மாதிரி அடைபட்டுக் கிடக்கும் பெண்ணின் தொகை லட்சக்கணக்கு. நாகரிகமுள்ள தேசங்களிலெல்லாம் இந்தக் கொடுமையில்லை. புண்ணிய பூமியான இந்தியா தேசத்தில் புண்ணியத்திற்கு சோல் ஏஜண்டுகள் என்று சொல்லிக்கொள்ளும் சில ஜாதியார்களிடத்தில்தான் இது இருக்கிறது. வாலிபர்கள் உள்ளத்தில் குப்பன் உள்ளம் கலந்தால் மூடக்கட்டுப்பாடுகள் ஒரு நிமிஷத்தில் தகர்ந்துபோகும். உடனே நடப்பது மாந்தோப்புக் கொள்ளைதான். ஆனுல் மூடச் சாத்திரங்கள் வாலிபரின் உள்ளத்தை இருட்டாக்கி வைத்திருக்கின்றன. இருளென்ருல் சரியான இருள்; கொள்ளிக்கும் விள்ளாத கூரிருள். காதல் ஒளி அங்கே தோன்ற வேண்டும். தோன்றுமா? தோன்றும். இனித் தோன்ருமல் முடியாது.

ஹிந்துமதம் யாருக்காக?

ஹிந்துமதம் புராதனமானதென்றும் அநாதியாக ஏற்பட்டதென்றும், கடவுளாலேயே வகுக்கப்பட்டதென்றும் பெருமை சொல்லப்படுகிறது. அது பல ஆயிர வருஷங்களாக வளைந்தும், நிமிர்ந்தும், விழுந்தும், எழுந்தும் இருந்து வருகிறதென்பது மட்டும் உண்மையாகும். தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தமட்டில் இங்கு சில சொல்லவிரும்புகிறோம். தமிழ் நாட்டு மக்கள் பார்ப்பனர்களுடைய நெருங்கிய கூட்டுறவில்லாமல் வாழ்ந்துவந்த போது அவர்களுடைய பழக்கங்களும், கொள்கைகளும் மனப்பான்மையும் வேறு விதமாக இருந்தனவென்பதற்குப் பண்டைத் தமிழ் நூல்கள் சான்று தருகின்றன. பார்ப்பனர்களுடைய கலப்புவந்த பின்னரே பெரும்பாலும் அவை மாறிவிட்டன. இன்றுவரை பார்ப்பனர்களுடைய பழக்கம், வழக்கம், மனப்பான்மை முதலியனவும், ஏனையோரினுடைய பழக்கம், வழக்கம், மனப்பான்மை முதலியனவும் ஒன்றோடொன்று முரண்படுவதைக் காணலாம். பண்டைக்காலத்துத் தமிழ் மக்கள் பிறவாயாக்கைப் பெரியோனையும், கண்ணன், முருகன், காளி முதலியவற்றையும் தெய்வமாகக்கொண்டு வணங்கிவந்தனரென்று தெரிகிறது. அவர்களுடைய கொள்கைகளை மதம் என்ற பெயர் கொடுத்துக் கட்டுப்பாடுகளை எழுதி மக்கள் வாழ்வில் குழப்பத்தை உண்டுபண்ணிக் கொள்ளவில்லை. பார்ப்பனர் வந்து புகுந்தபோது பிறவா யாக்கைப் பெரியோனைச் சிவனென்றும், கண்ணனை விஷ்ணு வென்றும், இரண்டு கட்சி உண்டாக்கிக் கதைகளெழுதி மக்களுள் புகுத்த ஆரம்பித்திருக்கின்றனர். தங்களுட் சிலர் சிவபக்தரென்றும், சிலர் வைணவ பக்தரென்றும் நடித்து பார்ப்பனரல்லாத மக்களை இரு கூறாக்கி இருவரையும் போட்டிக்கு விட்டிருக்கின்றனர். "சர்வம் பிர்மமயம் ஜகத்" என்று வேதம் எழுதப் புறப்பட்ட பார்ப்பனர் விஷ்ணுவைப் பற்றியும், சிவனைப் பற்றியும், சுப்பிரமண்யத்தைப் பற்றியும் வேதத்தில் குறிப்புகள் எழுதி வைத்துக் கொண்டனர். இதை ஆதாரமாகக் கொண்டு சைவர் கட்சியில் சேர்ந்த பார்ப்பனக் கூட்டம் சிவனை உயர்த்தியும், விஷ்ணுவைத் தாழ்த்தியும் புராணங்களை எழுதிக் குவித்தது.

இதேமாதிரி வைஷ்ணவர் கட்சியில் சேர்ந்திருந்த பார்ப்பனக் கூட்டம் சிவனைத் தாழ்த்தியும், விஷ்ணுவை உயர்த்தியும் புராணக் கதைகளை எழுதிக் குவித்தது. இந்தப் போட்டியைச் சண்டை வெறியில் இரு கூறான பார்ப்பனரல்லாத மக்கள் ஏற்றுக் கொண்டு ஆடவேண்டியவராயினர். இதற்கிடையில் இரண்டு கட்சிப் புராணங்களிலும் ஸ்மார்த்த மதம் நன்றாக இடம் விடாமல் நிறைத்து எழுதப்பட்டுவிட்டது. ஜாதி பேதத்தையும், மனித வித்தியாசத்தையும், பெண்ணடிமையையும், தீண்டாமையையும், கல்வி கூடாது என்பது போன்ற பல கொடுங் கட்டுப்பாடுகளையும் அஸ்திவாரமாகக் கொண்ட ஸ்மிருதிகளின் கொள்கைகள் புராணங்கள் முழுமையும் பெய்து பிரிக்க முடியாமல் கிடப்பதைக் காணலாம். இத்தனை புராணங்களும் வடமொழியில் எழுதப்பட்டன வென்பதையும், பின்னால் தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டன வென்பதையும் நோக்குதல்வேண்டும். இஷ்டப்பட்ட தெய்வத்தை வணங்கிக்கொண்டு மத வெறியின்றி சுகமாக இருந்த தமிழ் மக்கள் இருகூறாகி பார்ப்பன ஸ்மிருதியை ஆதாரமாகக் கொண்ட புராணங்களையும் பிறவற்றையும் நம்பின நாள்தொட்டு இன்றுவரைமுன்னேற முடியாமல் நாளுக்கு நாள் கீழே போய்க் கொண்டிருப்பது கண்கூடு. சைவரும், வைணவருமாகிய இரு குழுவினரும் தங்கள் இயற்கைக் குணத்துக்கு மாறுபட்ட ஸ்மார்த்தக் கொள்கையான ஜாதி பேதத் துன்பத்தை ஒழித்துக்கொள்ள அவ்வப்போது முயற்சி செய்திருக்கின்றனர். என்றாலும் பார்ப்பன ஆதிக்கத்தினால் பகிரங்கமாகச் செய்ய முடியாமல் மறைவாக நின்று பயன்தராதொழிந்தது. கடவுள் சந்நிதானத்தில் ஜாதி பேதம் இல்லையென்றும், மோக்ஷத்தில் ஜாதி வித்தியாசம் இல்லையென்றும். பெண்களுக்கும் மோக்ஷத்திற்குச் செல்லும் உரிமை உண்டென்றும், தாழ்ந்த ஜாதியானுக்கும் படிப்பற்றவனுக்கும் வன விலங்குகளை வேட்டையாடுபவனுக்கும் நேரே மோட்சம் கிடைக்கக்கூடும் என்றும் சம உரிமையைப் பெரிய புராணக்காரரான சைவர் எழுதினார். இது பார்ப்பனர்களுடைய ஸ்மிருதி மதத்துக்கு முழு விரோதமாகும். ஸ்மிருதியின்படி பார்ப்பானுக்குத்தான் மோக்ஷமுண்டு; சூத்திரனுக்கு மோக்ஷம் கிடையாது; சூத்திரன் மோக்ஷம் அடையவேண்டுமானால் பல ஜென்மங்கள் பார்ப்பானுக்கு அடி-

மை செய்து அந்தப் பலனல் பிராமண ஜென்மம் பெற்று அப்பால் மோக்ஷம் பெறவேண்டும். இதனைச் சைவர்கள் மறுத்தனர். இதேமாதிரி வைஷ்ணவர்களும் ஒரு அடியார் பட்டியல் போட்டு இக் கொள்கையை மறுத்து, சைவரைப்போலவே மோக்ஷமடைவதில் ஜாதி பேதமில்லாமல் எல்லோருக்கும் உரிமையுண்டென்று நூல்கள் எழுதியிருக்கின்றனர். இந்தமாதிரியான கொள்கைகள் நாளடைவில் வளர, வளர ஹிந்து மதத்தில் கொள்கைகளை அநுஷ்டானத்திற்குக் கொண்டுவர முடியாமல் பலவிதமான நூல்கள் எழுதப்பட்டு, பலவிதமான கொள்கைகள் புகுத்தப்பட்டு எந்த வழியில் போனலும் வாழ்க்கைக்கும், யுக்திக்கும் ஒத்துவராத ஏட்டுக்குவியல்கள் நிறைந்துவிட்டன. சண்டையும், பொறுமையும், வயிற்றுப் பிழைப்பும் ஒன்று சேர்ந்து புராணங்களுக்குள் புகுந்து அவைகளும் மதக்கொள்கைகளாகி நாசத்திற்கு வழிகாட்டி நிற்கின்றன.

ஹிந்து மதமானது சாத்திரத்தை ஒட்டியும், ஸ்மிருதி புராணங்களை ஒட்டியும், நன்ருக ஆராய்ந்துபார்க்கும்போது பார்ப்பனருக்காகவே வகுக்கப்பட்டிருக்கிறதென்பது தெள்ளிதின் விளங்கும். ஒரு சில விஷயங்களை மட்டும் இங்கு உதாரணமாகக் காட்டுகிறேம். ஜாதி பேதம் கடவுளால் வகுக்கப்பட்டது, அதை ஒழிக்கக்கூடாது என்று சாத்திரம் பேசுகிறது. கடவுளால் படைக்கப்பட்டதாகச் சொல்லப்படுகிற நான்கு ஜாதி நாலாயிரமாகப் பிரிவுபட்டிருக்கிறது. அத்தனை பேரும் பிராமணன் உயர்ந்தவனென்பதை ஒப்புக்கொண்டாகவேண்டும். ஒருவனுக்கொருவன் உயர்ந்தவன் தாழ்ந்தவனென்று எவ்வளவு சண்டை போட்டுக்கொண்டாலும் எல்லோரும் சேர்ந்து பிராமணன் உயர்ந்தவனென்று கூருமல் முடியாது. நான்கு ஜாதியில் மூன்று ஜாதி படிக்கலாம் என்று ஒரு ஸ்மிருதி சொல்லுகிறது. ஆனல் கலியுகத்தில் பிராமணனும் சூத்திரனும்தான் உண்டு என்று மற்ருெரு ஸ்மிருதி சொல்லுகிறது. இதனல் பிராமணனைத்தவிர மற்ற மனிதன் எல்லோரும் தாழ்ந்தவர்கள் என்று தீர்க்கமாகப் புத்தகத்தில் விதி எழுதப்பட்டுவிட்டது. இது கடவுள் வாக்கென்றும் சொல்லப்படுகிறது. கோவிலுக்குப் போனலும் சத்திரத்திற்குப் போனலும், வேதபாடசாலையில் நுழைந்தாலும், இப்படிப்பட்ட மத

ஸ்தாபனங்களில் எங்கு சென்றாலும் பார்ப்பனருக்கு மட்டும் உரிமையிருக்கிறதே தவிர மற்ற ஒருவருக்கும் கிடையாது. உலகத்திலுள்ள எந்த மதத்திலும் அந்த மதத்தில் பிறந்தவராயினும் சரி, அல்லது வேறு மதத்திலிருந்து புகுந்தவராயினும் சரி எல்லாருக்கும் சமஉரிமையுண்டு. மகமதியமதத்தில் புதிதாக ஒருவன் போய்ச் சேருவானாயின் பழய மகமதியனுக்கு உள்ள உரிமை புதிய மகமதியனுக்குச் சமமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. அப்படியே கிருஸ்தவ மதத்திலும் செய்யப்படுகிறது. அந்த மதத்திலுள்ள எந்தப் பெண்ணையும் அவன் கல்யாணம் செய்து கொள்ள உரிமையுண்டு. எந்தப் பெண்ணை விரும்பிக் கல்யாணம் செய்து கொளளுகிறானோ அந்தப் பெண்ணுக்கு மதச்சட்டப்படி சகல பாத்தியமும் உண்டு. ஹிந்து மதத்தில் அப்படிக்கிடையாது. ஹிந்துமதத்திற்குள் ஒருவன் புகுவானானால் அவனுக்கு இருக்கவும் இடமில்லை; நிற்கவும் இடமில்லை. அவனுக்கு ஹிந்து மதப் பெண்களில் யாரையும் கல்யாணம் செய்துகொள்ள வகையுமில்லை. யாராவது ஒரு பெண் விரும்பிக் கல்யாணம் செய்துகொண்டாலும் ஒரு ஜாதியிலும் சேரமுடியாமல் தன்னந்தனியாக ஆதரவற்று நிற்கும்படியான நிலைமை ஏற்படுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. உலகத்திலுள்ள எல்லா மதத்திலும் மதச்சட்டம் ஒன்று. அதன்படி உள்ள உரிமைகள் அந்த மதத்திலிருக்கிற எல்லாருக்கும் ஒரே மாதிரியாக இருக்கின்றன. ஹிந்து மதத்திலிருக்கிற மக்களுக்கு மதக் கோட்பாடுகள் எட்டாக்கனியாகவும், பித்தலாட்டமாகவும் ஏமாற்றமாகவும் இருக்கின்றன. மோட்சம்வேண்டுமென்று விரும்புகிற அத்தனை ஹிந்துக்களும் பார்ப்பனருக்குப் பணம் கொடுத்தாக வேண்டும். திவசம் கொடுக்கவேண்டுமானால் அவர்களுக்கே கொடுக்கவேண்டும். பரிகாரம் செய்யவேண்டுமானால் அவர்களுக்கே கொடுக்கவேண்டும். சுவாமி தெரிசனம் செய்யவெண்டுமானால் அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். இதேமாதிரியான காரியங்களைப் பார்ப்பனர்கள் செய்யும்பொழுது ஒருகாசுகூடப் பார்ப்பனரல்லாதாருக்குக் கொடுக்கிறதில்லை. மதத்தின் பேரால் என்ன காரியம் நடந்தாலும் அதற்குச் செலவிடுவதில் பெரும்பாலும் பார்ப்பனரல்லாதாரே கொடுப்பதும், அதனால் கிடைக்கும் ஆதாயம் முழுமையும் அநுபவிப்பவர் பார்ப்பனராகவே இருப்பதையும் காணலாம்.

எல்லோருக்கும் பொதுவான ஹிந்துமத நூல்களைப் பார்ப்பனர்தான் படிக்கலாம். மற்றவருக்குப் படிக்கும் உரிமையில்லை. ஹிந்துமதக் கோயிலினுள்ளே விக்கிரகத்தின் அருகில் ஹிந்துக்களாகிய பார்ப்பனரல்லாத மக்கள் யாரும் போகமுடியாது. ஹிந்துவாக இருக்கிற பார்ப்பனரல்லாதார் ஒருவர், ஹிந்துவாகவே இருக்கிற ஒரு பார்ப்பனரைத் தொட்டால் தீட்டு ஒட்டிக்கொள்வதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஹிந்து விக்கிரகத்தை வணங்க வேண்டுமானால் பார்ப்பனர் கையில் காசுகொடுத்து அவர்களாலேயே விக்கிரகத்திற்கு அர்ச்சனை முதலியன செய்யச் சொல்லி வணங்கவேண்டியதிருக்கிறது. பார்ப்பனரல்லாதார் கட்டிய கோவிலில் அவர்கள் காலால் மிதித்து அடித்த கல் விக்கிரகங்களை வைத்து கோவில் சாவியை பார்ப்பனர் கையில் ஒப்புவித்துவிட்டால் மறுபடி ஒருவரும் அதைத் தொடாதவாறு மத சாஸ்திரங்களால் கட்டுப்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஜாதி வேற்றுமை ஒன்றை அஸ்திவாரமாகக்கொண்டே இப்படிப்பட்ட உயர்வு தாழ்வு கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரே கடவுளை நம்பி, ஒரே மதத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிற மக்களுக்குள் ஒருவரையொருவர் 'தொட்டால் தீட்டு' என்று கூறும் கொடுமை பொறுக்கக்கூடியதன்று. பொருள் விஷயம் ஒருபுறமிருக்க மனிதனுடைய தன்மதிப்பு கொடுமையோடு அழிக்கப்படுகிறதென்பதை உணரவேண்டும். இந்த வித்தியாசங்கள் ஒரு மனிதனை இழிந்தவனென்றும், ஒரு மனிதனை உயர்ந்தவனென்றும் பிரித்து வைக்கின்றது. இதற்கு ஏதாவது பரிகாரம் செய்து 'தானும் ஹிந்து மதத்தில் மனிதனாகவேண்டும்' என்று கருதினால் அதற்கு வழியே கிடையாது. எத்தனை கோடி செலவிட்டாலும், உடலை வருத்தி எவ்வளவு தவங்கிடந்தாலும், எத்தனை மூட்டை விபூதி பூசினாலும், என்ன செய்தாலும் மத சம்பந்தமான உரிமைகளைப் பார்ப்பனரைப்போல அடைவதற்கு எவ்வித வழியும் இல்லவே இல்லை. செத்துப்போவதைத் தவிர உயிரோடிருந்து பெற வழியில்லாமல் மதம் உண்டாக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஹிந்து மதத்தில் பார்ப்பனரல்லாதானாகப் பிறந்த எவனும் "சின்னச்சாதி" "இழிகுலத்தான்" "ஒருநாளும் உயர முடியாதவன்" "என்ன செய்தாலும் பரிகாரமற்றவன்" என்ற நிலைமையை ஒப்புக்கொண்டே தீரவேண்டும். மதத்தின்பேரால்

கொடுக்கின்ற ஒவ்வொரு காசும் பார்ப்பனரைக் காட்டிலும் இழிந்தவன் என்று ஒப்புக்கொண்டு அதற்காகக் கட்டும் கப்பமென்று கருதவேண்டும். அதோடு மட்டுமல்ல; மீளமுடியாத அடிமை என்று பிறக்கும்போதே ஏற்பட்டிருக்கும் பட்டயத்தைப் புதுப்பிப்பதாக முடிகின்றது.

சமுதாய சீர்திருத்தத்தில் இரண்டே குறிப்புக்களே ஈண்டு காட்டுகின்றோம். மத சம்பந்தத்தில் சமுதாய வாழ்வு முற்றும் நாளாவட்டத்தில் புகுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. மற்ற மதங்களில் ஈடுபட்டிருக்கும் அத்தனைபேருக்கும் சமுதாய வாழ்க்கைப் பொதுச் சட்டங்கள் ஒரேமாதிரியாக இருக்கின்றன. விவாக விஷயத்தில் ஆளுக்கொரு சட்டம் மற்ற மதத்தினரில் கிடையாது. ஹிந்து மதத்தில் எத்தனை ஆயிரம் பேதங்கள் உண்டென்பதை இங்கு எடுத்துக்காட்ட இடம் போதாது. விதவா விவாகம், ருதுமதி விவாகம் என்னும் இரண்டைமட்டும் இங்கு உதாரணமாக எடுத்துக் காட்டுகிறோம். விதவா விவாகம் செய்யக்கூடாதென்று மத நூல்கள் கூறுகின்றன. ஆனால் பார்ப்பனரும், அவரைப் பின்பற்றி மகா உயர்ந்தவர்களென்று கருதிக்கொண்டிருக்கும் சில ஜாதியார்களும் தவிர ஏனைய ஹிந்துமக்கள் அத்தனைபேரும் விதவா விவாகம் செய்யும் வழக்கத்தைக் கைக்கொண்டிருக்கின்றனர். அவர்கள் மதத்திற்குப் புறம்பாகக் கருதப்படவில்லை. இதேபோல பார்ப்பனர்கள் மட்டும் ருதுவான பிறகு பெண்களுக்கு விவாகம் செய்வது கூடாதென கருதுகின்றனர். ஹிந்துமதச் சட்டம் அப்படித்தான் என்று சாத்திரங்களை யெடுத்துக் காட்டுகின்றனர். விவாக வயது நிர்ணய மசோதா இந்தியச் சட்ட சபையில் கொண்டு வந்தது முதல் இன்றுவரை மதம் போய்விட்டது, போய்விட்டது என்று சத்தம் போட்டுக்கொண்டிருக்கின்றனர். ஹிந்து மதத்திலுள்ள பார்ப்பனரல்லாத இருபது கோடிக்கு மேற்பட்ட பார்ப்பனரல்லாத மக்கள் யாவரும் ருதுவானபின்னரே பெண்களுக்கு விவாகம் செய்து வருகின்றனர். இதுவரையில் மதம் போய்விட்டதென்று எவரும் கூறவில்லை. சட்டமிட்டு பார்ப்பன சமூகத்தை நெருக்கினவுடன் மதம் போய்விட்டது, மதக் கொள்கைக்கு விரோதமேற்பட்டுவிட்ட தென்று சத்தமிடுகின்றனர். ஒரே ஹிந்துமதத்தில் ஈடுபட்ட இருபது கோடி மக்கள் செய்து

வருகிற காரியம் மதச்சட்டப்படி விரோதமாக இருந்தும் மதச் சட்டத்தை மீறியதாகக் கருதப்படவில்லை. பார்ப்பனரிடம் வந்த போது அதே காரியம் மதச் சட்டத்திற்கு விரோதமென்று சொல்லப்பட்டது. இதனுல் ஹிந்துமத மென்பதும், ஹிந்து மதக் கொள்கைகள் என்பனவும் பார்ப்பனருக்காக இருக்கின்றனவே தவிர மற்றவர்களுக்காக இல்லவே இல்லையென்பது விளங்கவில்லையா? பார்ப்பனரல்லாத மக்கள் யாவரும் உழைத்து பார்ப்பனர்களுக்குக் கொடுத்து வாழவைக்க வேண்டுமென்ற அஸ்திவாரத்தின் பேரிலேயே மனுதர்ம சாஸ்திரம் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வுண்மையைத்தான் எடுத்துக் கூறி, ஹிந்துமதமானது பார்ப்பனருக்காகவே இருக்கும் மோசமான தத்துவத்தை எடுத்துக் காட்டி எல்லா மதத்தினரும், தங்கள் மதத்திற்கு உட்பட்ட உரிமைகளை ஒரேமாதிரியாக அனுபவிப்பதைப்போல ஹிந்துக்கள் யாவரும் அனுபவிக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறோம். ஒரு கூட்டம் உழைத்துப்போட்டே சாகவும், இன்னொரு கூட்டம் உண்டு களித்தே மகிழவும் கட்டுப்பாடாக ஏற்பாடு செய்து ஹிந்து மதம் இன்றிருக்கிறதென்பதை ஒவ்வொருவரும் உணர்தல் வேண்டும்.

இனி ஜம்பம் பலிக்காது.

(ஒரு கதை)

திரு. ராம. சுப்பிரமணியம் எழுதியது.

புண்ணிய பூமி என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிற நமது இந்தியாவில் தென்பாகத்தில் கரியபட்டி என்றொரு சிறிய கிராமமிருந்தது. அக் கிராமத்தில் பல புன்செய் நிலங்களையும் சில நன்செய் நிலங்களையும் பண்படுத்திப் பயிர் செய்துகொண்டு பல குடியானவர்கள் வாழ்ந்து வந்தார்கள். அக் குடியானவர்கள் ஒவ்வொரு பருவ காலங்களிலும் தம் தேக சிரமங்களைச் சிறிதும் கவனியாது அந்தந்தக் காலங்களில் மழையில் நனைந்தும் வெயிலில் காய்ந்தும் நெற்றி வியர்வை நிலத்தில் விழ உழைத்துப் படாத பாடு பட்டு உணவு வகைகளை உண்டாக்குபவராயிருந்தனர். அவர்களில் கறுப்

பண்ணன் என்றொரு வயோதிகக் குடியானவரிருந்தார். அவர் மிகவும் நல்லவர். மிகுந்த ஏழை. நஞ்செய் புன்செய் நிலங்கள் எதுவும் சொந்தத்திலில்லை. பிறருடைய நிலத்தில் உழுது சம்பாதிப்பதற்குப் போதிய உடல் வலியில்லாதவராக யிருந்தார். அவருக்கு உள்ள சொத்து ஒரே ஒரு பசுமாடுதான். இதைத் தவிர மிக மிகப் பழைய குடிசை வீடு ஒன்று எப்பொழுது புறப்படுவோம் என்று தயாரிலிருந்தது. அவருக்கு வேறு உதவி செய்வாரும் இல்லை. தமது பதினாறு வயதுள்ள வீரன் என்னும் குமாரனைப் பள்ளிக்கூடத்திற்கு அனுப்புவதற்கு அந்த ஊரில் பிராமணரல்லாதவர் படிக்கும்படி தர்ம பாடசாலை (சாஸ்திரத்தில் தருமம் என்று சொல்லப்படாததால்) ஒருவரும் ஏற்படுத்தவில்லை. வேறு திண்ணைப் பள்ளிக்கூடங்களுக்குச் செல்வதென்றால் அங்குள்ள பார்ப்பன உபாத்தியாயர்களுக்கு திவசக்காரர் வீட்டிலிருந்து காய் கறி அரிசிப் பெட்டி தூக்கி வரவும் மாதா மாதம் சம்பளம் கொடுக்கவும் நமது கறுப்பண்ணன் சம்மதமில்லாததோடு பணமில்லாதவராகவு மிருந்தார். கறுப்பண்ணன் மனைவியாரும் வயதானவராகையால் யாதொரு வேலையும் செய்ய சக்தியில்லாதவராகவிருந்தார். ஆக இம் மூவரும் அவர்கள் சொத்தாகிய பசுமாட்டைக்கொண்டு அதில் வரும் வரும்படியினால் பிழைக்கலாயினர். மேலும் அக் கிராமத்தில் அக் குடியானவர்களின் நெற்றி வியர்வை நிலத்தில் விழப் பாடு பட்டு உழைப்பின் பயனாய்க் கிடைக்கும் உணவுப் பொருள்களை சமயம் பார்த்து உபயோகித்துக் கொள்ளும் பார்ப்பனர் செறிந்த ஓர் அக்கிரகாரமும் இல்லாமலில்லை. பொதுவாக வைதீகப்பார்ப்பனர் எனும் ஒருகூட்டத்தார் ஒரு தொழிலும் செய்வதில்லை. ஆனால் ஜிலேபி, லட்டு, சேமியாப்பாயாசத்துடன் சாப்பாடு! சாதிக் தருவினால் சாப்பாடு! சமயக்குருவினால் சாப்பாடு! யானை குதிரை ஒட்டை முலிதயவைகளை ஓட்டிக்கொண்டு வரும் சர்க்கஸ் குருவினால் சாப்பாடு! பகலில் கொள்ளையடிக்கும் பக்காக்குருவினால் சாப்பாடு! சத்திரத்தினால் சாப்பாடு! சாஸ்திரத்தினால் சாப்பாடு! காசி முதல் கன்னியாகுமரிவரை கண்ட கண்டவிடமெல்லாம் ஒரு சிரமமும் படாமல் வெங்காயச் சாம்பாருடன் சாப்பாடு! கருட புராணத்தினால் சாப்பாடு! காவேரிப் புராணத்தினால் சாப்பாடு! வேதத்தினால் சாப்பாடு! விருவிருத்த சாப்பாடு! விலாப்

புடைக்கச் சாப்பாடு! ஆளின் தலையில் அரிசியை அள்ளிப்போட்டு அகப்பட்டவரை பிடுங்கி ஆஸ்திகம்! ஆஸ்திகம்!! என்று சொல்லும் ஆசாரச் சாப்பாடு! கோவிலினால் சாப்பாடு! கொள்ளையான சாப்பாடு! ஏமாந்த வரையில் எத்திப்பிழைக்கும் சாப்பாடு! "தீர்க்காயுஷ்யமஸ்து" என்று சொல்லித் தீர்த்துக் கொள்ளுகிற சாப்பாடு! ஆக இவ்வாருக ஏழைகளின் இரத்தம் சொட்டி உழைக்கும் உழைப்பை சந்தோஷமாகக் கொள்ள இப் பார்ப்பனர்களும் இவர் போன்ற பல சுயநலக்காரர்களும் மலிந்திருந்தார்கள். இவர்களில் ஒருவரான அக்கிராமத்து பரசுராமய்யர் ஒரு பக்காப் பேர்வழி. அவருக்குச் சம்பாதிக்கும் வழி சுலபமாகத் தெரியும். சமயம் பார்த்துப் புகுவதில் பலே பேர்வழி. அவர் வெகு நாளாய் தமது கறுப்பண்ணன் வீட்டு மாட்டை எந்த விதமாகவாவது கொண்டு வரவேண்டு மென்று பலவித யோசனை செய்தும் முடியாமற் போய்விட்டது. கடைசியாக கறுப்பண்ணன் சில நாட்களில் நோய்வாயுற்று இறக்குந்தருவாயிலிருக்கிறார் எனத் தகவல் தெரிந்து அவர் வீட்டிற்குப் பஞ்சாங்கத்தையும் கருட புராணத்தையும் கட்கத்தில் வைத்துக்கொண்டு சென்று அங்கு வந்திருந்த பாமர மக்களிடமும் வீட்டுக்காரரிடமும் பரசுராமய்யர் தமது மூட்டையை அவிழ்த்து சங்கதிகளைச் சொல்லி முடித்ததும் அவர்கள் "சரிதான், சாமி சும்மாவா சொல்லுவார்கள், சாத்திரத்திலே இருக்கிறதைக் காட்டுகிறாரே, உண்மைதான். நம்மள் பசுமாடு பெரிதல்ல வைதரணீ நதியைக் கடக்கும் கஷ்டம் பெரிதாகவல்லவோ இருக்கிறது. கறுப்பண்ணன் சாதாரண காலத்திலே வேலை ஒன்றும் செய்யச் சக்தியில்லாதவர் இப்பொழுது இந்தக் கஷ்டத்தைக் கொடுக்கலாமா" என்று பலவாருக யோசித்து முடிவாக அவர்களிடமிருந்த பசுமாட்டை, என்ன செய்வது என்ற விசனத்துடன் தகப்பனைக் காட்டிலும் மாடு பெரிதா என்று எண்ணி பிடித்துத் தானம் கொடுத்துவிட்டார்கள். சிறிது நேரத்திற்கெல்லாம் கறுப்பண்ணன் கண்ணை மூடினார். பரசுராமய்யரும் மிகுந்த சந்தோஷத்துடன் வீடு போய்ச் சேர்ந்தார். சில நாட்கள் கழிந்தன. கறுப்பண்ணன் குடும்பம் செலவிற்கு வழியில்லாது தவித்துக்கொண்டிருந்தது. ஒரு நாள் காலை ஏழு மணிக்கு வீரன் பரசுராமய்யர் வீட்டின் தெருப்பக்கம் போய்க்கொண்டிருக்கையில்

பரசுராமய்யர் ஒரு கையில் பால் நிரம்பிய செம்புடன் தானம் வாங்கிய பசுவிற்குப் பக்கத்தில் நின்றுகொண்டிருந்தார். வீரன் அதைக் கண்டவுடன் அவரிடம் சென்று ஏனையா! இப் பசுவை என் தகப்பனுர் நதியைக் கடப்பதற்கு உதவியாக அனுப்பப்போவதாகக் கூறி எங்களிடமிருந்து வாங்கி வந்து உமது வீட்டில் வைத்துக்கொண்டு பால் கறக்கிறீரே இது சரியா? என்று கேட்டான். அதற்குப் பரசுராமய்யர், "பசு இங்கு தானிருந்து கொண்டிருக்கும். ஆனால் உன் தகப்பனுரிடம் மந்திர சக்தியால் சென்று வைதரணீ நதிக்குப் போய்ச் சேரும். அந் நதி நெருப்பு மயமாக ஓடும். அதைக் கடப்பதற்கு மயிர்ப்பாலமொன்று கட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதன் மேலே இப் பசு முன்னே செல்ல பின்னே அதன் வாலைப் பிடித்துக்கொண்டு உன் தகப்பனுர் செல்வார். ஒரு சிரமமும் இராது. இப்படித்தான் சாஸ்திரம் கூறுகிறது. நானு கூறுகிறேன்?" என்ருர். பின்னர் வீரன் நன்ருக சாஸ்திரம் கூறியது! வெகு ஒழுங்கு! ஒரு பசுமாட்டை வைத்துக்கொண்டு ஜீவனம் செய்கிற ஏழையாகிய எங்களிடமே இம்மாதிரி கொள்ளையடித்துக்கொண்டு வந்துவிடும் சாமர்த்தியமுள்ள நீ, பணம் ஏராளமாயுள்ளவர்களிடம் அவர்களுக்குத் தகுந்தாற்போல் சொல்லி எவ்வளவு பொருள்களை ஏமாற்றிப் பிடுங்கியிருப்பாய்! நாங்கள் இந்தப் பசு இல்லாததினுல் படுங் கஷ்டம் உனக்கென்ன தெரியும்? அகப்பட்டவரை அடிக்கிறதுதானே! வெகுயோக்கியதை!" என்று சொல்லி மாட்டை அவிழ்த்துக்கொண்டு வந்து தன் வீட்டில் கட்டிக்கொண்டான். பார்த்தார் பரசுராமய்யர். இனி ஜம்பம் பலிக்காது என்றெண்ணியும் வீரனின் வீட்டிற்குச்சென்ருல் மரியாதை கிடைக்குமென் றஞ்சியும் மோக்ஷலோகப் பித்தர்கள் வீடு தவிர வேறு யார் வீட்டையும் கண்ணெடுத்துப் பார்ப்பதில்லை என முடிவு செய்து கொண்டார்.

ஒன்றுக்கொன்று முரண்.

புராண ஆபாசம்.

திருவண்ணுமலைத் தலத்தைப் பற்றி அதிகம் சொல்லவேண்டியதில்லை. அந்த அண்ணுமலை நாதருக்கு ஆயிரக்கணக்கான அடிமைக்குடிகள் உண்டென்பதும் எனக்குத் தெரியும். பயபக்தியோடு ஆண்டுதோறும் இலட்சக்கணக்கான பொருளை அந்த ஊரில் சூறை விடுவதும் தெரியும். அதைப்பற்றி எழுதினுல் அநேகருக்குக் கோபம் மூக்கை முட்டுமென்பதையும் நான் நன்ருக அறிந்திருக்கிறேன். என்ருலும் மூட்டையை அவிழ்க்காமல் முடியவில்லை. அந்த ஊரில் நடக்கும் இத்தனை காரியங்களுக்கும் ஆதாரமாக இருப்பது அருணுசல புராணமென்னும் அவ்வூர் தலபுராணமாகும். அதிலிருந்து ஒரு மச்சம் காட்டுகிறேன். அருணுசல புராணத்தில்,

திருமலைச் சருக்கம் பாட்டு 16.

பரியதான தன்தேவி மூக்கிரண்டினும் பரிதி
உரிய வாண்பரியாகி யிந்திரியத்தை ஊற்ற
வரிசை பற்றிய மருத்துவரிருவரும் வந்தார்
விரி சராசரம் பிறந்தன பலபலவிதமாய்.

(இதன் பொருள்) சூரியன் தன் மனைவியைச் சேருகிறதற்கு யத்தனப்பட்டபோது அவள் அதற்குப் பொருந்தாமல் பெண் குதிரையாயோடினுள். சூரியன் ஆண் குதிரையாய்த் துரத்த அவள் திரும்பிப்பார்த்தாள். அப்போது சூரியன் தனது பெண்சாதியின் இரண்டு மூக்கிலும் இந்திரியத்தை ஊற்ற, வரிசையாகிய அசுவினி தேவர்களிருவர் பிறந்தார்கள். அதன்பின்பு விரிந்தசரமும் அசரமும் அநேகவிதமாயுண்டாயின.

மழவை மகாலிங்க ஐயரவர்கள் மேற்கண்ட விதமாக மேற்படி பாட்டிற்கு உரை எழுதியிருக்கிருர்கள். சூரியனுனவன் ஒரு பெண்டாட்டி கல்யாணம் செய்திருக்கிருன். அவளைச் சேருவதற்கு எத்தனப்பட்ட பொழுது அவள் ஓட்டமெடுத்திருக்கிருள். ஓட்டமெடுத்ததற்குக் காரணம், அவனுடைய வெப்பத்துக்குப் பயந்தோ அல்லது அந்த ஆளிடத்து விருப்பமின்மையோ

இந்த இரண்டிலொன்ருகத்தானிருக்கவேண்டும். புருஷனிடத்தில் பிரியமில்லாத அல்லது அவன் தன்மை தெரியாத பெண்ணைச் சூரியனுக்குப் பிடித்துக் கட்டிவைப்பானேன்? சூரியன் ஒரு தேவனுக இருந்தும்—உலகத்துக்கெல்லாம் ஞான ஒளியைத் தருகிறவனு யிருந்தும் இந்தப் பெண்ணைக் கட்டிக்கொண்ட காரணமென்ன? புருஷன் இஷ்டத்தை மீறக்கூடாதென்றும், அவன் விரும்புவதை யெல்லாம் செய்யவேண்டுமென்றும் ஒரு வண்டி சாஸ்திரம் எழுதிவைக்கப்பட் டிருக்கிறதே? அவற்றை அணுவளவாவது சூரியன் பெண்டாட்டி நம்பி யிருப்பாளானுல் சூரியன் விருப்பத்துக்கு இணங்காமல் ஓட்டமெடுத்திருக்க முடியுமா? அப்பொழுதே அவளுடைய கற்புக் கெட்டுப்போய்விட்டதல்லவா? ஒருவேளை அன்றையதினம் அவளுக்கு உடம்பு சரியாக இல்லையென்பதனுல் இஷ்டப்படவில்லையென்று சொல்லவும் முடியாது. ஏனென்ருல் தேவர்களுக்குச் சீக்கு வருவதில்லை. சீக்கு வந்ததாக வைத்துக்கொண்டால் சீக்காயிருக்கிற பெண்ணைச் சூரியபகவான் விரட்டிப்பிடித்துச் சம்பந்தப்படுவது நியாயமாகுமா? ஆளாக ஓடினுல் சூரியன் விரட்டிக்கொண்டுவந்து தொந்தரவு செய்வானென்று கருதியே குதிரை வடிவெடுத்து ஓட்டம் பிடித்திருக்கிருள். இஷ்டப்படாத ஒரு பெண்ணை . விரட்டிப் பிடிப்பது மானக்கேடான செய்கை என்பதைச் சூரியன் மறந்து ஆண் குதிரை உருவெடுத்து விரட்டிக்கொண்டு போயிருக்கிருன். பெண்டாட்டியான பெண் குதிரை தப்பியோட முடியாமல் எதிர்த்துச் சண்டைபோட்டிருக்கிறது. சூரியனுன ஆண் குதிரை பெண்குதிரையின் பின் பக்கம் போகமுடியாமல், பெண் குதிரையின் மூக்குத்துவாரம் இரண்டிலும் இந்திரியத்தை ஊற்றிவிட்டதாக அருணசல புராணத்தின் அற்புதப் பாட்டுச் சொல்லுகிறது.

ஷை புரா்ணம் நூல் வரல்ரு 20.

கருத்துருக விறைவ னந்திக் கருள்புரிய நந்தியுமார்க் கண்டற்கோத
விருத்திமறை வியாசமுனிக்கவனுரைக்கச் சூதனுக்கு வியாசன் சொல்லப்
பொருத்தமன விருடியருக் கருட்சூதன் மொழிந்தசிவ புராணங் கோடி
உருத்திரசங் கிதையுருத்த வருணகிரி வளத்தினையா னுரைக்கலுற்றேன்.

(இதன் பொருள்) மனதுருகப் பரமசிவன் நந்திகேசுரருக்கு அருள்புரிய நந்திகேசுரரும் மார்க்கண்டேயருக்கருள்செய்ய, மார்க்

கண்டேயர் வேதங்களை யொழுங்குசெய்த வியாசருக் கருள்செய்ய, வியாசர் சூதமுனிவருக்குச் சொல்ல, சூதர் ஒருவழிப்பட்ட மனத்தையுடைய சவுனகாதி ரிஷிகளுக் கருள்செய்த சிவபுராணம் கோடியாகும். அவைகளில் முக்கியமாகிய ஸ்காந்தத்தில் உருத்திர சங்கிதையிற் சொல்லிய அருணாசல ஸ்தல புராணத்தைச் சொல்லத் தொடங்கினேன்.

பரமசிவனிடத்திலிருந்து நந்தி யெம்பெருமான் மூலம் அநேக ரிஷிகளின் காதுகளில் நுழைந்து இந்தப் புராணம் வாய் வழியாக வந்திருப்பதாக இந்தப் பாட்டில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இம்மாதிரி விஷயங்களை என்ன காரணம் பற்றிப் பரமசிவன் இந்த மகா பக்தர்களிடம் சொல்லிப் பாடச்சொல்கிறார் என்பதற்குத் தகுந்த காரணம் புலப்படவில்லை. சூரியன் என்னுந்தேவன் காம உணர்ச்சியுண்டானவுடன் மனைவி சம்மதிக்காத போது குதிரையாக ஓடி அதன் மூக்கில் இந்திரியத்தை ஊற்றினானென்று புராணமெழுதி இது பரமசிவனாலும் தேவர்களாலும் ரிஷிகளாலும் சொல்லப்பட்டதென்றும் நெஞ்சு அஞ்சாமல் எழுதி அதனைக் கோயில்களிலும் மடங்களிலும் ஐயர்மாரும் சைவர்களும் சாமியார்களும் இருந்து படித்து ஜனங்களை ஏமாற்றி வருவது ஒழுங்கா என்று கேட்கிறேன். இந்த மாதிரி மூக்குத்துவாரங்களில் விடப்பட்ட இந்திரியத்தின் பலனாக இரு துவாரங்களிலிருந்தும் அசுவினி தேவர்கள் என்ற இரண்டு தேவர்கள் பிறந்தார்களாம். மூக்கினுள் கர்ப்பப் பையும் ஏற்பட்டிருந்தது போலும்! இதே சூரியபகவான் தன் மனைவியை மட்டும் விரட்டிப் பிடித்தானென்பது மட்டுமல்ல. இவன் புணர்ந்த பெண்கட்குக் கணக்கே கிடையாது. புராணம் இதிகாச மென்றுள்ள எதனை யெடுத்தாலும் அதில் பெண்ணைச் சூரியன் புணர்ந்த கதையுமிருக்கும். பாரதத்தில் குந்திதேவி கன்னிகையாக இருக்கும் போது, பெரிய மனுஷியாகு முன்னரே இந்த சூரியபகவான் சென்று புணர்ந்து கர்ணனைப் பெற்றுவிட்டாளென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தேவர்கள் இப்படிச் செய்யலாமா? பெரிய மனுஷியாகுமுன் ஒரு பெண்ணைக் கற்பழித்தால் இப்போதுள்ள சட்டப்படி கடுந்தண்டனையடைய வேண்டும். சூரியபகவான் கன்னிப்பெண்ணைத் திருட்டுத்தனமாகக் கூடிப் பிள்ளைபெற்று

ஆற்றில் விடும்படி செய்துவிட்டான். இவனைத் தெய்வமென்று ஜனங்கள் கும்பிட்டு வருகின்றனர். இந்தச் சூரியனுக்குக் கோயில் களில் சிலை வைத்துக் கும்பிடப்படுகிறது. நாள்தோறும் வணக்கம் நடக்கிறது. இதில் இன்னுமொரு தமாஷ் இருக்கிறது. குந்திதேவி யை முதலில் சூரியன் புணர்ந்து கர்ணனைப் பெற்றான். அந்தச் சூரியனுடைய இந்திரியத்தால் குதிரை மூக்கிலிருந்து பிறந்த அசுவினி தேவர்களான இரண்டு மக்களும் அதே குந்தி தேவியைப் புணர்ந்து நகுலனையும் சகாதேவனையும் பெற்றார்கள். கதை நன் ருக இருக்கிறதா? ஒரு பெண்ணைத் தகப்பனும் மக்களும் சேர்ந்து பிள்ளைகள் பெற்று ராஜ்யம் ஆளவிட்டிருக்கிறார்கள். இவையெல் லாம் நான் கட்டும் பொய்க்கதையல்ல. சுயமரியாதைக்காரரின் சொந்தக் கட்டுமானமல்ல. பரமசிவன் திருவாயிலிருந்து புறப்பட்ட சத்தியவாக்கென்றும், மலர்ந்து மணக்கின்றன வென்றும் எழுதி அச்சடித்து வைக்கப்பட்டிருப்பனவாகும். சம்மதிக்காத பெண் டாட்டியை விரட்டிச் சென்று வழிமறித்துச் சேர்வதும், அவள் இணங்காதபோது மூக்கில் புணர்வதும், மூக்கிலிருந்து பிள்ளை களைப் பெறுவதும், வேறு பெண்ணிடத்து ஒருவருக்கும் தெரி யாமல் விபசாரம் செய்வதும், பெரியமனுஷியாகாத பெண்ணைச் சேர்வதும், பிள்ளை பிறந்தால் ஆற்றில் விடுவதும், அப்பன் சேர் ந்து பிள்ளை பெற்ற பெண்ணுடன் மகன் சேர்ந்து குழந்தை பெறு வதும், அவர்கள் அண்ணன் தம்பிமாராக வாழ்வதும் ஆகியன தேவர்களின் பரிசுத்த வாழ்க்கையென்று புராணத்தில் எழுதப்பட் டிருக்கின்றன. இந்த ஆபாஸங்களை விடாமல் கைகட்டி வாய் புதை த்து ஆண் பெண்கள் கூடியிருந்து கேட்டு நடக்கவேண்டுமென் றும் சொல்லப்படுகிறது. இவை கிருதயுகம் முதல் துவாபரயுகம் வரை நடந்த அற்புதமான காரியங்களாகும். கலியுகத்தில் அக்கிர மம் அதிகப்பட்டுவிட்டதென்று சொல்வதற்கு ஏதாவது அர்த்த மிருக்கிறதா என்று கேட்கிறேன். இத்தனை அசிங்கமும் ஆபாஸ மும் இப்போது நடக்கிறதா என்று கேட்கிறேன். தேவர்களே அந்தக்காலத்தில் இப்படி நடந்தால் மனிதர்கள் எப்படியிருந்திருப் பார்களென்பதை வாசகர்களே உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும்.

இனி சூரியன் குதிரையாகப் புறப்பட்டபோதும் குந்திதேவி யைச் சேரச் சென்றபோதும் சூரியனின் ஸ்தானத்தில் இருந்து

உலகத்துக்கு வெளிச்சத்தைக் கொடுத்தது யாரென்பது விளங்கவில்லை. தற்கால ஆராய்ச்சிப்படி சூரியன் ஒரு நிமிஷங்கூட ஓய்வெடுக்க முடியாதே! ஏழு குதிரை போட்டு ரதத்தில் சவாரி செய்து உலகைச் சுற்றிவருகிறானென்ற புராணப்படி பார்த்தாலும் இருபத்துநாலுமணி நேரமும் சவாரியில்தானே இருக்கமுடியும். இடக்கு செய்கிற குதிரைப் பெண்டாட்டியை விரட்டிக்கொண்டு செல்ல நேரமேது?

சூரியன் பூமியைப்போன்றதும் ஆனால் பூமியைவிட எத்தனையோ பங்கு பெரியதான ஒரு கோளமென்றும் அது எப்பொழுதும் சுழன்றுகொண்டே இருக்கிறதென்றும் ஆராய்ச்சியாளர் கூறுகின்றனர். சூரிய ஒளியில் நின்றால் தேகத்துக்கு நன்மையுண்டென்பதையறிந்த வைத்தியர்கள் சூரியனைத் தெய்வமென்று எழுதிக் காலையில் அந்த ஒளியில் நின்று கும்பிடவேண்டுமென்று சொல்ல முன்வந்தனர். இதிலிருந்து ஏடெழுதுகிறவர்களும் வயிற்றுப்பிழைப்பு ஆசாமிகளும் சேர்ந்து சூரிய கோளத்தைச் சாமியாக்கி சாமி மனிதனைப்போலவே இருக்குமென்று கருதி மனிதனாகிய தாங்கள் செய்யும் அயோக்கியத்தனமெல்லாம் சாமியும் செய்யுமென்றும் நாளாக நாளாக சாமி செய்தது என்றும் எழுதிப் புராணமூட்டையை, ஆபாசமூட்டையாக்கிவிட்டனர். இந்தப் புளுகு நிறைந்த ஆபாஸமூட்டையை ஜனங்கள் நம்பமாட்டார்களென்று கருதி பரமசிவன் சொன்னது, நந்தி சொன்னது, நாரதர் சொன்னதென்றும், பொய்யென்றால் நரகம் வருமென்றும், நம்பினால் புண்ணியமென்றும் எழுதிவைத்திருக்கின்றனர். இற்றுப்போன பொள்ளல் துணிக்கு ஒட்டுப்போட்டுத் தைத்தமாதிரி வைதீகர்கள் செய்துவந்தால் ஊசி நுழைந்த இடமெல்லாம் இற்ற துணி பொத்தலாகி உதிர்ந்து பொத்தல் பெரிதாவதுபோல் ஆகி வருகிறது. இம்மாதிரியான ஆபாசங்களைப் பொது ஜனங்கள் கைக்கொண்டு கெட்டலையப்படாதென்பதே என் கொள்கை. புராணத்தில் உண்மையை எழுது; நடப்பதை எழுது; நடக்கக் கூடியதை எழுது; கண்டதை எழுது; பொய்யும் புரட்டும் எழுதாதே! அசிங்கமானதை எழுதாதே! சாமி பரலோகம் நரகம் என்று எழுதிக் கொள்ளையடிக்காதே! பயமுறுத்தாதே! அப்படி எழுதியிருப்பதற்குப் பயப்படக்கூடாது! அசிங்கத்தை

ஈம்பாதே! அசிங்கத்தை ஒப்புக்கொள்ளாதே! என்பது தான் என் உபதேசம். இதையெடுத்து விளக்கிக்கூறும் என்னை நாஸ்திகன் என்று புத்திசுவாதீனமாக உள்ளவன் சொல்லமாட்டான். அப்படிச்சொல்லிப் பொது ஜனங்களை இனி யேமாற்ற முடியாது.

"சர்ச்லேட்"

புலியின் கொலை வழக்கு.

ஜெர்மனி தேசத்திலுள்ள லிப்ஸிக் நகரில் சில நாட்களுக்கு முன் ஓர் பெண்புலியின் கழுத்தைக் கடித்துக்கொன்று, தன்னைப் பிரியமாய் வளர்த்துவந்த எஜமானை இரட்சித்த ஆண்புலியின் சமர்த்தைப்பற்றி நேயர்கள் அறிந்திருப்பார்கள். (சென்ற ஐப்பசி மாதம் உஅல வெளிவந்த "குமரன்" கக-ம் பக்கம் பார்க்க).

அச்சம்பவத்தின் சுருக்கம் வருமாறு:—ஸர்க்கஸில் காண்பிக்கும் வேடிக்கைகளுக்காக மிருகங்களைப் பழக்கும் வேலையிலீடுபட்டிருந்த ஒருவர் ஓர் நாள் சில மிருகங்களைத் தன்னுடன் அழைத்துக்கொண்டு வெளியே உலாத்தச்சென்றார். அச்சமயம் அக்கூட்டத்தில் சென்ற ஓர் பெண்புலிக்குத் தன் இயற்கைக் குணம் மேலிட்டதால் ஸர்க்கஸ்காரர்மேல் பாய்ந்து கீழே தள்ளிக் கடித்துக் கொல்ல யத்தனித்தது. இச்செயலைக்கண்டதும் அங்கிருந்த ஆண்புலியொன்றுக்கு, தன் எஜமான்மேலுள்ள நன்றிப்பெருக்கால் கொலைபாதகம் செய்யாதபடி பெண்புலியைத் தடுக்கவேண்டுமென அவாவெழும்பி அந்த நிமிஷமே பெண்புலியைத் தாக்கியடித்து அதன் கழுத்தைப் பலமாய்க்கடித்து உயிரையுண்டுவிட்டது, என்பது பத்திரிகையில் காணப்படும் சமாசாரம். அதற்கு மேல் நிகழ்ந்த கதையே இவ்வியாஸத்திற்கேதுவாவது.

நன்றி செலுத்தின புலிக்குப் பாராட்டு வைபவங்கள்.

உடுக்கை இழந்தான் கையொப்ப உதவிக்கு முந்திய புலிக்கு உரிய வழிகளிலெல்லாம் பெருமைகள் சூட்டவேண்டுமெனும் பேரவா ஸர்க்கஸ்காரரைப் பிடரிபிடித் துந்திற்று. உந்தவே ஆலோசனை தொடங்கினார். அதன் பயனாகத் தன் நண்பர் பலரைக் கூட்டி வைத்து, பெரிய விருந்தொன்று நடத்தினார். அவ்

விருந்தில் தம்முயிர்த்தோழரான புலிக்கு உயரிய ஆசனமளித்து வெள்ளிப்பாத்திரங்களில் பலவகைப் பச்சை மாம்சங்கள் படைத்து உபசரித்தார். விருந்து முடிவில் புலியின் பெருமைகளை விளக்கி விருந்துண்ட கனவான்கள் பலர் பிரசங்கமாரி பொழிந்தனர். குறள் ஆராய்ச்சியில் சிறந்த புலவர், மக்கட்பிறப்பினர்கூடச் செய்ந்நன்றியின் மேன்மை யறியாதிருக்கும் இக்கலிநாளில் விலங்குருத்தாங்கிய புலி நன்றி மறவாது கைம்மாறு காட்டிய நற்கதையினை உலகம் ஓர்காலும் மறக்கும் தரத்ததன்றெனுங் கருத்தினை உட்படுத்திச் சொற்பெருக்கிட்டார். வேறு சிலர் "பெரியாரைத் துணைக்கோடல்" எனும் குறள் அதிகாரத்தைச் சுட்டி, ஸர்க்கஸ்காரர் காட்டுப்புலியொன்றினைத் தனக்குத் துணைவராக ஏற்படுத்திக்கொண்ட முன்கருதலினை வியந்து புகழ்ந்தனர். அதையொட்டி ஓர் இருபிறப்பாளரான சாஸ்திரி யெழுந்து அங்கு உண்ட அறுவகையுண்டியின் ஞாபகத்திற்காக விருந்தின் காரணகர்த்தரான புலியாருக்கு "வீரதீர புலிச்சிங்கம்" எனும் சிறப்புப் பெயர் சூட்டவேண்டுமெனப் பிரேரேபித்தார். அதனை ஆதரித்தும் ஆமோதித்தும் சுவைரஸத் தேர்ச்சி பெற்றோர் பலர் பேசினர். ஆகவே வீரதீரப் புலிச்சிங்கப் பட்டம் புலி பெற்றது.

ஆயினும் அங்கு குழுமியிருந்த பெருங் கூட்டத்தின் சில கோணங்களில், புன்னகையும் முகச்சுளிப்பும் உண்டாகாதிருக்கவில்லை. இந்நிகழ்ச்சி கவனித்த சிலர்க்கே அறிவாயிற்று. அது நிற்க,

விருந்திற்கு விஜயம் செய்திருந்த டிஸ்திரிக்ட் கலெக்டர் துரையவர்களண்டையில் ஸர்க்கஸ்காரர் சென்று ஏதோ அபேட்சிக்கவும் அதற்கிசைந்த தலையசைப்புடன் "ஓகோ அங்ஙனமே செய்வேன்" என்று கலெக்டர் உறுதிகூறவும் செய்தார். இது நிகழ்ந்து சிறிது நாட்களுக்குள் மற்றொரு பெருங்கூட்டம் நகரசபை மாளிகையில் கூட்டப்பெற்றது. அக்கூட்டத்தின் தலையாஸனத்தில் பெரிய ரவனியூக் கமிஷனர் துரை வீற்றிருந்தார். அவர் பக்கத்தில் நமது வீரசூரப் புலிச்சிங்கனும் அமர்த்தப்பட்டார். பின் நிகழ்ந்தவற்றை நீட்டி விரிக்கில் வாசிப்போர் மனத்தில் கசப்பேறக்கூடுமெனச் சங்கித்து சுருக்கத்தில் சொல்லிவிடுகிறேன். அஃதாவது:— முந்தியவிருந்துக்கூட்டத்தில் கலெக்டர் துரை தலை

யாட்டியபடி துரைத்தன மேலதிகாரிகளுக்கு எழுதியனுப்பி வீர சூரப் புலிச்சிங்கத்திற்கு "ருக்மணி கிராஸ்" பதக்கம் வந்துவிட்ட தென்றும், அதனை உரிய முறைப்படி சூட்டுவதற்காகவே கமிஷனர் வந்திருக்கிறாரென்றும் மகா ஜனங்களுக்கு அறிவித்து ஷை பதக்கம் வீரசூரப் புலிச்சிங்கத்தின் கழுத்தில் பூட்டப்பட்டதென் பதாகும்.

இத்துடன் கதை நின்றுவிடவில்லை. நமது புலிச்சிங்கத்தால் கொல்லப்பட்ட பெண்புலியோடு அதன் சகோதரப் புலியொன்றும் ஸர்க்கஸ்காரர் கையில் அகப்பட்டு வித்தை கற்றுவருவதுண்டு. தன் ஸகோதரி கொடுமையாகக் கொல்லப்பட்ட செய்தியறிந்த வுடன் கோபாவேசமுண்டாய் வழக்கறிஞரை நண்ணி விசாரணை பண்ணி பிரியாது கொடுப்பதென உன்னி "உண்மை விளக்கம்" எனத் திருப்பெயர் பூண்ட பிரபல பாரிஸ்டரைப் பணிந்தது. அவரோ உலக வழக்குகளெல்லாம் நன்குணர்ந்தவர். பலவாண்டுகளுக்கு முன்னதாகவே எம். ஏ., எம். எல், எல். எல். டி. பட்டங்களும் பிறவும் பெற்றவர். சட்டதிட்டங்களும் ரிப்போர்ட்டெட் (Reported) கேஸுகளும் பார்வையிட்டார். கொலை வழக்குத் தொடருவதென முடிவு செய்துகொள்ளப்பட்டது. ஸர்க்கஸ்காரரை முதல் பிரதிவாதியாகவும், பேர்பெற்ற வீரசூரப் புலிச்சிங்கத்தை இரண்டாவது பிரதிவாதியாகவும் சேர்த்து முதல் வகுப்பு மாஜிஸ்திரேட்டார் கோர்ட்டில், கொலையுண்ட பெண்புலியின் சகோதரப் புலி மனுதாரராகவும் பாரிஸ்டர் மிஸ்டர் உண்மை விளக்கம் மனுதாரின் வக்கிலாகவும் வழக்கு தாக்கல் செய்யப்பட்டது. இச்செய்தி மாஜிஸ்திரேட்டுக்கும் ஆச்சரியத்தை விளைத்தது. ஏன் விளையாது? காட்டில் கிடக்கும் கொடிய மிருகமல்லவா, புலியென்பது? அதில் ஒன்றினை மற்றொரு புலி கடித்துக்கொன்றுவிட்டதென்றால் என்ன வழக்குண்டு? மேலும் இவ் வழக்கில் ஓர் மனிதர், அவரும் ஓர் வெள்ளை ஜாதியார் அல்லவா முதல் பிரதிவாதியாக்கப்பட்டிருக்கிறார்? புலியோ கருப்பு இனத்தைச் சேர்ந்தது. இவையெல்லாம் சேர்ந்தால் வியப்புண்டாவது சகஜம்தானே?

வழக்கு விசாரணை.

வழக்கு எவ்விதம் நடைபெறுகிறதென்பதைக் கவனித்து முடிவுசெய்யலாமென்றெண்ணி மாஜிஸ்திரேட்டு பிரதிவாதிகளை

முறைப்படி அழைத்தார். அவர்களுக்காக எதிர்வாதம் நடத்தும் பொருட்டு மிஸ்டர் "சுயநல ஆவேசம்" பீ. ஏ. பி. எல். நியமிக்கப் பட்டார். வழக்கின் தொடக்கத்திலேயே மனுதாரின் வாக்கு மூலத்தில் கண்டிருக்கும் கொலையின் நிகழ்ச்சியினையும் மற்றுள்ள துணைக்காரணங்களையும் மிஸ்டர் சுயநல ஆவேசம் ஒப்புக்கொண்டு விட்டதால் ருஜுப்படுத்தும்பொருட்டு சாட்சிகளோ தஸ்தா வேஜிகளோ தேவையில்லையெனக் கோர்ட்டார் உத்தரவு செய்து விட்டார்கள். ஆகையால் வழக்கு வளராமல் சுருங்கிவிட்டது. கிரிமினல் புரொஸிடுயர் நிபந்தனைகளின்படி மனுதாருக்கு வழக் குண்டென்று தாபிக்கவேண்டுவது முதற்கடமையாகையால் மிஸ் டர் உண்மைவிளக்கம் அவ்வாறு செய்வதற்குத் தயாருண்டா வென்று மாஜிஸ்திரேட்டின் கேள்வி பிறந்தது. ஆம், என ஒத் துக்கொண்டு அவர் செய்த சட்டப்பிரசங்கம் வருமாறு:—(இதனை வாசிக்கும் தமிழ் நேயர்களில் ஆங்கிலவாசனை மிகுந்திருப்போர் சிலர் உலகெங்கும் ஆங்கில பாடையில்தான் வழக்குகள் நடை பெறுமென்று எண்ணியிருக்கக்கூடுமாதலால், அங்ஙனமன்று, இவ்வழக்கு லிப்ஸிக் நகரில் நடைபெற்றது ஜெர்மன் பாடையிலா கும், என்பதனைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.) இஃதோர் நூதன வழக்கென்பதனை நானும் ஒத்துக்கொள்ளாதிருக்கமுடி யாது. ஆகையால் மனுதாரின் வழக்கை நடத்த ஒத்துக்கொண் டிருக்கும் என் தலைமீது பெரும்பாரம் ஏறியிருப்பதாக நான் உணருகிறேன். அக்காரணத்தால் என் வழக்கை ஆரம்பிக்கு முன்ன தாக எதிர்வாதிகள் சொல்லப்போகும் தர்க்கங்களையும் அவை களுக்கு என்னுடைய சமாதானங்களையும் வெளிப்படுத்துவது நல்லமுன்றயென்று எண்ணுகிறேன். முதலில் இவ்வழக்கை நிலை நிறுத்துவதற்கு ஆதரவான சட்டம் இந்நாட்டில் இல்லையென்பார் கள். அவ்வாட்சேபணையை நான் ஒத்துக்கொள்ளுகின்றேன். சட்டம் இல்லாமல் வழக்கேது, மனு தள்ளுபடி செய்யவேண்டி யதைத் தவிர கோர்ட்டாருக்கு வேறு வழி கிடையாதென்று எதிர்வாதம் பிறக்கும். இதொரு தர்க்கந்தான் இவ்வழக்கிலுள் ளது. இதற்கு நான் சரியான பதிலிறுக்கும் பட்சத்தில் எதிரி கள் கொலைக்குற்றத்தினை ஒப்புக்கொண்டே தீரவேண்டும். பீனல் சட்டத்தில் குற்ற விவரம் சொல்லியிருக்கும் எல்லா வகுப்புகளும்

குற்றக்காரனுக்குக் கெட்ட எண்ணம் இருக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்துகின்றன. கெட்ட எண்ணத்திற்கு அடிப்படை யாதென்ருல், பிறருக்குத் துராகிருதமாகத் தீங்கிழைத்தல் அல்லது தனக்கு நியாயவிரோதமான லாபம் விளைத்தல்; இவ்விரண்டுமோ அல்லது அவையில் ஒன்று மாத்திரமோ இருப்பின் கெட்ட எண்ணமென்பது பூர்த்தியாகிவிடும். இரண்டாம் எதிர்வாதி மனுதாரின் சகோதரியைக்கொன்றது, சுயநலம் கருதியே யாம். அஃது நியாய விரோதமான லாப இச்சையின்பாற்பட்டதுமாகும். ஏனெனில் முதல் எதிர்வாதி கொடுத்துவந்த எச்சில் எலும்புகளைப் பெரிதென்றெண்ணியே இரண்டாமவர் கொலைபுரியத் துணிந்தார் என்பது வெளிப்படை. இரண்டாம் பிரதிவாதிக்கும் கொலையுண்ட புலிக்கும் தம்மில் யாதொரு விரோத காரணங்களுமில்லை. கொலையுண்ட புலி சுதந்திரமாய் தன்னுடைய பிறப்புரிமையினைத்தன் முன்னோர் ஆண்டு அனுபவித்துவந்த வனபூமியில் தானும் அனுபவித்து வந்தது. அப்புலி முதல் எதிர்வாதிக்கும் யாதொரு தீங்கும் இழைக்கவில்லை. அவர் தன்னுடைய வயிறு வளர்ப்பதற்காகவே அப்புலியினையும், மனுதாரையும் வஞ்சகமாக சூத்திரப் பொறிக்குள் சிக்கும்படி செய்து இம்சைகள் பல செய்து தன்னுட்டுக்குக் கொண்டுபோய் அவருடைய தாளத்திற்கொத்து ஆடும்படி செய்தார். வயிற்றிற்குப் போதிய உணவு கொடுக்க மாட்டார். சுயமரியாதையின் உணர்ச்சி இன்னதென்றறியுமெவரும் இவ்விதச் செய்கைகளைப் பொறுத்துக்கொண்டிருக்கமாட்டார்களென்பது உள்ளங்கை நெல்லிக்கனியொத்து கோர்ட்டார் உணரத்தக்கதொன்ரும். ஆகையால் நான் மிகைபட உரைக்கத் தேவையில்லை. ஆனல் அடிமை வாழ்க்கையில் ஆழ்ந்திருப்போருக்கு, ஜனனத்திலேயேஇழிவான அப்பத்துண்டு தின்று வளர்ந்த பேர்வழிகளுக்கு நான் முன் குறித்த மேன்மையான சுயபோத உணர்ச்சி எழும்பமாட்டாது. தேசாபிமானம், சுதந்திர தாகம், சுயமரியாதை, ஸகோதர—நேசம் இன்னும்இவைபோன்ற சிறந்த குணங்களெல்லாம் பிறரீயும் எச்சிலுண்டு வயிரோம்பும் வழியொன்றே உடம்பு வளர்க்கும் மார்க்கமென இளமையிலேயே பயிற்றப்பட்டுப் பாழ்ங்குழியில் வீழ்ந்திறக்கும் பேதையர் அறிய மாட்டார். அவ்வினத்தைச் சேர்ந்தவரே இரண்டாவது எதிர்

வாதி. எங்ஙனமெனின் விளக்குகின்றேன். இவரும் மனுதாரரைப் போன்று விசாலமான தளிர்வனத்தில் மேன்மையான தாய் வயிற்றில் பிறந்தவரேயாவார். ஆனால் முதல் எதிர்வாதியின் நோக்கிற்கு இவரன்னை இரையாக்கப்பட்டாள். அந்நாள் இவர் சிறு குழவி. தாய் முலைப்பாலருந்திக்கொண்டிருக்கும்பொழுது முதல் எதிர்வாதி அவரைத் தாயில்லா அனாதையாக்கி அவரைத் தன் கூத்தாடப் பழக்கும் பொருட்டு உடன் கொண்டுபோனார். தன் எச்சில் துண்டுகளைக் கொடுத்துவளர்த்தார்; பாராட்டினார்; சீராட்டினார். பாவம்! மாதர்ஹத்தி புரிந்த எமனை, தன் இரட்சகர்த்தாவென்று மயங்கி அவர்மாட்டு பேரன்புபூண் டொழுகலானார் இவ்வழக்கிலுள்ள இரண்டாமெதிர்வாதி.

சட்டப்படி இன்னொரு ஆட்சேபனையும் எழும்பக்கூடும். அஃதாவது, புலியின் வழக்கை விசாரிக்கவும், புலியின் கொலைக்கு பினல்கோடில் வகுப்புக் கண்டுபிடிக்கவும் இடமில்லையென்பதே! அவ்வாறு வகுப்பில் வெளிப்படையாகச் சொல்லியிருப்பதில்லையென்று யானும் ஒத்துக்கொள்ளுகின்றேன். ஆயினும் வகுப்பொன்று உண்டாக்குவதற்குப் போதிய காரணம் இவ்வழக்கினால் ஏற்படுகிறதென்பதை யான் வற்புறுத்துகின்றேன். காரணம் விளக்கும்பொருட்டு இரண்டாம் எதிர்வாதிக்குத் துரைத்தனத்தார் பட்டங்களும் பதக்கங்களும் வழங்கி மேன்மைப்படுத்தி நடத்திய பிரசங்கங்களின் சுருக்கெழுத்துப் பிரதியினை யான் தாக்கல் செய்கின்றேன். அதிலிருந்து வீரசூரப் புலிச்சிங்கப் பட்டமும், ருக்மணிக்கிராசும் இரண்டாம் எதிர்வாதியாகிற புலி பெற்றிருக்கிறதென்று காணும். இப்பட்டங்கள் மனிதருக்காகச் சிருட்டிக்கப்பெற்றவையென்பது வெளிப்படை. ஆகையால் புலிகளும் மனிதரோடு தொடர்புடையன வென்றே கொளல்வேண்டும். வேண்டுமாயின் சட்டத்தில் ஒரு வசனம் கூட்டி எழுதிக்கொண்டால் போதும். அதைப்பற்றி எங்களுக்குக் கவலை கிடையாது.

மற்றொரு விஷயங்கூட விளக்கவேண்டியவனாயிருக்கிறேன். அஃதாவது, இரண்டாம் எதிர்வாதியன்றோ கொலைபுரிந்தார்? முதல் எதிர்வாதிமேல் யாது குற்றமென்பதைக் காண்பிக்கவேண்டுமென்பதாம். அத்துடன் இறந்துபோனவர் முதல் எதிர்வாதியைக் காரணமன்னியில் கடித்துக் கோபமூட்டினார் என்றும், அந்

தக் காரணம்பற்றி முதல் எதிர்வாதிக்கு சுயரட்சணையவகாசம் சித்தித்துவிட்டதெனவும் ஆகையால் தன்னைக் கொல்ல எத்தனித்தவரை, தானே அல்லது தன் நேசரான இரண்டாவது எதிர்வாதியோ இம்சிப்பது குற்றமாகாதெனவும் கூறப்படலாம். அதற்கு விடை கூறுவேன்: இரண்டாவது எதிர்வாதி இயற்கையில் தன் உணவுக்காக மட்டிலும் மற்ற ஜெந்துக்களைக்கொல்லும் குணமுடையவர். பிறர் வாழ்வில் அழுக்காறு கொள்ளல், அவர்க்கு வஞ்சனைபுரிதல், "ஹம்பக்" பாராட்டல் முதலிய தீக்குணங்கள் எதுவும் அவருடைய பிறப்பிற்குரியனவன்று. ஆயினும், இவ்வழக்கிற்கேதுவான கொலை அவரால் செய்யப்பட்டது. அதற்குக் காரணகர்த்தர் ஸர்க்கஸ் வித்தைக்காரரே யாவார். ஆகையால்தான் அவர் முதற் பிரதிவாதியாகச் சேர்க்கப்பெற்றார். முதற்பிரதிவாதி கொலையுண்ட புலிக்குத் துரோகம் செய்து ஹிம்சித்த காரணத்தால் அப்புலிக்குக் கோபம் மூட்டினார். அக்கோபம் காரணமாகவே அப்புலி அவரைக் கடித்தது. அப்படிச் செய்தது அப்புலிக்குள்ள சுயரட்சணை அவகாசத்தின்பாற்பட்டதாம். அதற்குப் பதிலாக உ-ம் எதிர்வாதி கொலைசெய்ததனைச் சட்டம் மன்னிக்க மாட்டாது. இக்காரணங்களால் க-ம் எதிர்வாதியே கொலைக்குப் பிரதம உத்தரவாதியாவாரென்றும், அவரால் வஞ்சிக்கப்பட்டும், தூண்டப்பட்டும் வினைபுரிந்த உ-ம் எதிர்வாதி குறைந்த தண்டனைக்குப் பாத்திரமாவாரெனவும் மிக வணக்கத்துடன் விண்ணப்பித்துக்கொள்ளுகின்றேன் என்று பேசி முடித்தார். மாஜிஸ்திரேட் என்ன செய்வதென்று விளங்காமல் அண்ணாந்து பார்த்துக்கொண்டு பெஞ்சி மேடையில் உட்கார்ந்திருக்கிறார். மேல் நிகழ்ச்சி அறிவிக்கத்தக்கதாயிருப்பின் நமது அருமைக் குமரன் வழிநேயர்களுக்குத் தெரிவிக்கப்படும்.

—தேசநேசன்.

நம்மை நாடிவந்த யாசகர்கள்.

"குசேலர்" எழுதுவது.

எனக்குச் சொந்த ஊர் கரூர். என்பெயர் சுப்பிரமணிய சாஸ்திரி. சென்னையில் கவர்ன்மெண்டு உத்தியோகத்தில் மாதம் ஐம்பது

ரூபாய் சம்பளத்திலிருந்தேன். மேல்வரும்படி மாதம் ஐம்பது ரூபாய்க்கு மேல் கிடைத்தது. எனக்கு ஆறுயிரம் ரூபாய் சொத்துக்களுமிருந்தன; எனக்கு நான்கு பெண்குழந்தைகளுமிருந்தன. இரண்டு பெண்குழந்தைகட்குச் சமீபத்தில் சாரதாசட்டம் வருவதற்காக மிக அவசரப்பட்டு இருந்த ரூபாயெல்லாம் போட்டு கல்யாணம் செய்துவிட்டேன். கையில் இப்போது ஒன்றுமில்லை. கடன் கொடுப்பாருமில்லை. உத்தியோகத்திலிருந்தும் விலக்கிவிட்டார்கள். எனது முதலாவது பெண்ணுக்கு ருதுசாந்தி செய்ய வேண்டும். எங்கள் சாதியாசாரப்படி இதற்காக மாப்பிள்ளைக்கு இரண்டாயிரம் கொடுக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் முடியாது. எல்லோரும் பழித்துப்பரிகசிக்கவும் செய்வார்கள்; எப்படியாவது ரூபாயைச் சம்பாதித்துக் கொண்டுதான் வீட்டிற்கு வரவேண்டுமென்று என் ஆம்படையாள் மிகக் கோபமாகப்பேசி தினம் சண்டையிட்டுக் கொண்டேயிருந்தாள். என்னால் பொறுக்க முடியவில்லை; இப்படி, தங்களைப்போல் பலபிரமுகர்களைப் பார்த்து யாசகம் வாங்கியாவது என் பெண்ணை வாழும்படி செய்யலாமென்று முதன் முதல் தங்களிடந்தான் வந்தேன். எனது கஷ்டத்தை யுணர்ந்து தாங்கள் உதவவேண்டும். இன்னும் பலரைப் போய்ப் பார்க்கவேண்டும். இந்த ஊரைப்பார்த்துவிட்டு மற்ற ஊருக்குச் செல்லவேண்டும். சிறிது விரைவுபடுத்துங்கள். எல்லாம் தங்கட்குக் கடவுள் கொடுத்துக்காப்பாற்றுவார். மங்களமுண்டாகும்.

* * *

நானிருப்பது வேதாரண்யம்; என்பெயர் அருணசல ஓதுவாமூர்த்திகள். எனக்குத்தமிழில் நல்ல பாண்டித்தியமுண்டு; தமிழ்ச் சங்கத்தில் பட்டம் பெற்றிருக்கிறேன். எங்கு சென்றாலும் உத்தியோகம் கிடைக்க வழியில்லை. தமிழ்ப்பண்டிதர் வேலைக்கு முயற்சி செய்தேன்; இதுவரைப்பதிலுமில்லை. சமயநூல்கள் முழுதும் படித்துவிட்டேன். நான்கு தீக்கைகளும் முடிவடைந்துவிட்டன. கல்யாணம் கருமாதிச் சடங்குகட்குச் சிலசமயங்களில் நடத்திவைக்கப் போவதுண்டு. தேவார கோஷ்டிகட்கு எங்காவது அழைப்பு வந்தால் போவேன். சிலகாலமாக ஒருதொழிலுமில்லை. வயிற்றுப் பிழைப்போ பெருங்கஷ்டமாகவிருக்கிறது. "திருவிளையாடற்புராணம், கந்தபுராணம், விநாயகபுராணம், பார்வதி கல்யாணம்" ஆகிய

வைகளை ராகத்தோடு தற்காலத்திற்கேற்றாற்போல கதை செய்வேன். தாங்கள் ஒரு ஏற்பாடு செய்து என்னை இதுசமயம் காப்பாற்றவேண்டும். நான் அடிக்கடி இப்படியெல்லாம் வருவதில்லை. காலவித்தியாசம்; தங்கட்குஅதிகம் கூறத்தேவையில்லை. "செயற்கரிய செய்வார் பெரியார்" என்பது நம் பொய்யாமொழிப்புலவர் திருவாக்கன்றோ? எம்போன்ற புலவர்களையும் இவ்வாறு வறுமை பிடித்து வாட்டுவது மிகக்கொடிது! "எல்லாம் அவன்செயல்". இப்படியெல்லாம் எம்மை சோதிப்பதும் அவனருள்தான்.

விதவை மணமும் ராமாயணமும்.

ஸ்ரீராமச்சந்திரனுடைய வீரச்செயல்களை ஞாபகமூட்டும் வண்ணம் வருஷாவருஷம் நம்நாட்டில் கொண்டாடப்படுகின்ற விழாக்களில் முக்கியமானவை தசரா உற்சவமும் தீபாவளிப்பண்டிகையுமாம். ஒவ்வொருவருஷம்அவைகள் நம்மால் பெரிதும் சிறப்பிக்கப்பெற்று ஏராளமானபணத்தையழித்து நம் வீடுகளில் அளப்பரிய சந்தோஷத்தையூட்டி வருகின்றன. இந்து என்றபெயரோடு ஒருவன் உலகில் எந்தபாகத்தில் இருந்தபோதிலும் அவற்றை ஒப்பற்ற தேசிய விழாக்களாகக் கொண்டாடுகின்றான். ஏனெனில் சத்தியமும் தருமமும் அந்தநாட்களில் வெற்றிபெற்றதாக எண்ணுகிறோம். அவைகள் மாதிரி புருஷனென்றும், பூரண புருஷனென்றும் இன்னும் சிறிது விளக்கமாகக்கூறினால் ஓர் அவதாரமென்றும் எண்ணப்படுகின்ற ஸ்ரீராமனை ஞாபகமூட்டுகின்றன. அவ்விழாக்கள் மனிதனின் நல்லொழுக்கத்தை வளர்க்க வேண்டுமென்பதே நமது ஆவா. ஓர் உண்மையான இந்து அவ்விழாவைப்பற்றிக் குறைகூறவோ, ஆராய்ச்சிசெய்யவோ, வியாக்கியானம் செய்யவோ துணியமாட்டான். ஸ்ரீராமன் ஓர் அவதாரம்என்பதும் மாசற்றவனென்பதும் அவனது கருத்து. ஆனால் நாம் குறைகண்டவிடத்து அதனை ஆராய்வது அதருமமென்றும் மதத்துக்குப்புறம்பானது என்றும் தள்ளிவிடுவதை அறவே வெறுக்கின்றோம். அஃதொருபுறமிருக்க சனாதன இந்து என்று கூறிக்கொள்கிறவர்கள் பகவானுடைய செயல்களை ஒழுங்காகப் பின்பற்றுகின்றார்களா

வென்றுகேட்கின்றேன். வீண்வாதம் பேசியும்,பகவானின் செயல்களைக் கண்டிக்கலாகாதென்று கூறியும் அவருடைய செய்கைகளை நடைமுறையில் காட்டாதிருந்தால் சிறிதேனும்பொருளுண்டோ?

நாம் ஈண்டு ஸ்ரீராமன் கையாடிய விதவா மணத்தையும் தீண்டாமை யொழித்தலையும்கூறவிரும்புகின்றேன். ஸ்ரீராமன் தீண்டாதாளுகிய பில்னி (Bhilni) யிடத்தில் சுவைக்கப்பட்ட மாமிசத்தை வாங்கிச்சாப்பிட்டார். இன்னும் இந்த ஸ்ரீராமனே விதவையான தாரையை வானர வீரனுகிய சுக்கிரீவனுக்கும், மண்டோதரியை விபீஷணனுக்கும் மணம்செய்து வைத்ததாகவும் சொல்லப்படுகிறது. சனுதன இந்துக்களென்போர் இவ்விரண்டு செய்கைகளையும் ஒப்புக்கொள்கின்றனர்; இராமாயணத்தைப் போற்றுகின்றனர். என்றிருந்தாலும் அவற்றை வாழ்க்கை முறையில் காட்டாது மிக ஆத்திரத்தோடு பலமாக மறுத்து வருவதென்றால் எவ்வாறு பொருந்தும் என்றுகேட்கின்றோம். அவர்கட்கு மறுப்பிருந்தால் இராமாயணத்தின் மேற்குறித்த சம்பவங்கள் வரும்பாகங்களைக் கிழித்து ஆழமான குழிதோண்டி மண்ணில் புதைத்து விடவேண்டும். அப்படிச் செய்வதில்லை என்றாலும் ராமபக்தர்களென்றும் பூரண சனுதனதர்மிகள் என்றும் வாய்ப்பறையறைவதில் பொருளென்ன விருக்கிறதென்று கேட்கிறோம். இத்தகைய உண்மையுணராத குருட்டுத்தனமே இடையறாது இறந்துபடுகின்ற இந்துக்களென்னும் வகுப்பாரின் அழிவிற்குக் காரணமாயிருக்கின்றது.

"விடோஸ் காஸ்"

குழந்தைப் பாதுகாப்பு.

நியுஸீலாந்தில் குழந்தைகள் நன்றாகப் பாதுகாக்கப்படுகின்றன. இதைப்பற்றி ஐ. ராபர்ட்ஸன் யம். எ. என்பார் 'நியு இந்தியா' பத்திரிகையில் ஒரு கட்டுரை வரைந்திருக்கிறார். அதன் சாரம் வருமாறு:—

நியுஸீலாந்தில் பிறக்கும் ஒவ்வொரு குழந்தையும் அதன் குடும்ப அங்கத்தினரில் ஒருவராக மட்டுமன்றி, தேசத்தின் அங்கத்தினரில் ஒருவராகவும் கருதப்படுகின்றது. எனவே, பிறப்புப்

பதிவு அங்கு கட்டாயப்படுத்தப்படுகின்றது; குழந்தையைப் பாதுகாக்கும் விஷயத்தில் அரசாங்கம் அதிகப் பங்கெடுத்துக் கொள்ளுகின்றது. ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலுள்ள சிசுப்பாதுகாப்புச் செவிலிக்கும் பிறப்புப் பதிவு அதிகாரி சிசுக்களின் ஜாப்தாவொன்றைத் தயாரித்துக் கொடுக்கிறார். இந்தச் செவிலி அரசாங்க உத்யோகஸ்தரல்ல; ஆனால் நியுஸீலாந்தில் ஏற்பட்டிருக்கும் பெண்கள், சிசுக்கள் பாதுகாப்புச் சபையின் உத்யோகஸ்தராகும். லேடி பிளங்கட் இச்சபை முதல் போஷகர்; ஆனதுபற்றி 'பிளங்கட் சொஸைட்டி' யென்றும் இச்சபைக்குப் பெயருண்டு. இது 1907-ம் வருடம் டிரபி அரசரால் நிறுவப்பட்டதாகும். இந்தச் சபை வகுத்திருக்கும் திட்டத்தின்படியே பெரும்பாலும் சகல சிசுக்களும் பாதுகாக்கப்படுகின்றன. சிலர் தங்கள் குழந்தைகளை வாரத்திற்கொருமுறை செவிலிகளிடங் காட்டி பாதுகாப்பு முறையைத் தெரிந்துகொள்வார்கள்; மற்றவர்கள் பிளங்கட் சபையார் சிசுப் பாதுகாப்பு விஷயமாக வெளியிடும் துண்டுப் பிரசுரங்களில் குறிக்கப்பட்டிருக்கும் விதிகளைப் பின்பற்றுவார்கள்; பிளங்கட் செவிலியினுடைய அனுபவம் பெற்ற தாய்மார்களின் யோசனையின்படி நடப்பார்கள் வேறு சிலர். தினமும் குழந்தைகளைச் சுகாதார முறையிற் பரிபாலிக்கும் விதத்தைத் தாய்மார்களுக்குக் கற்பிப்பதே பிளங்கட் சபையின் முக்கிய ஊழியமாகும். அதன் முறைகள் மிக எளிதானவை. குறிப்பிட்ட காலத்திற்கொருமுறை தினந்தோறும் சிசுவுக்கு ஆகாரமூட்டுவதும், ஆகார நேரங்கட்கிடையில் தூங்கப்போடுவதும், அல்லது வேறு யாருடைய தொந்தரவுமின்றி சும்மா கிடக்கச் செய்வதும் அச்சபை குறிக்கும் விதிகளாகும். சுற்றத்தார் குழந்தையைக் கொஞ்சுவதினின்றும் முற்றுந் தடுக்கப்படுகின்றார்கள். இம்முறை நோயுற்ற குழவிகளைத் திடகாத்திரக் குழவிகளாகவும், திடகாத்திரக் குழவிகளைப் பரிசுபெறும் மாதிரிக் குழவிகளாகவும் வளர்க்கின்றது. இதன் பயனால், நியுஸீலாந்தின் சிசுமரண விகிதம் மிகக் குறைவுற்றதுமன்றி, உலகத்திலுள்ள வேறெத்தேசத்து விகிதத்திற்கும் குறைவுபட்டு நிற்கச் செய்தது. தாய்க்கும் குழந்தைக்கும் பிளங்கட் செவிலி ஆகார விதிகளையெடுத்துக் கூறுகின்றாள். இவ்விதமாக சிசு தனது மூன்றாவது வயதிற் புகுகின்றது. இதுமுதல் ஐந்து வயது வரை

நல்ல ஆரோக்கியமுள்ள குழந்தைகளை மேற்பார்க்கும் பொறுப்பு குறைகின்றது.

ஐந்தாவது வயதில் குழந்தை பள்ளிக்குச் செல்கின்றது. சுகாதார இலாகாவைச் சேர்ந்த பெண் டாக்டர்களும், தாதிகளும் வருடந்தோறும் குழந்தையைப் பரிசோதிக்கின்றார்கள். ஆரோக்கிய முடையனவாகக் கருதப்படும் குழந்தைகள் அடிக்கடி மூக்கு, தொண்டை, பல், கண், செவி இவற்றில் ஏற்படும் குறைபாடுகளால் கஷ்டப்படுகின்றன. இவ்விதக் குறைபாடுகள் ஏதேனுமிருந்தால் உடனே பெற்றோருக்கு அறிவிக்கப்படுகின்றது. குடும்பவைத்தியர் இதைக்கவனித்துத் தக்கன செய்கின்றார். மேற்கண்ட உத்தியோகஸ்தர்களின் மற்றொரு வேலை, சரியான ஆகாரம் உட்கொள்ளும் முறையையும், நல்ல ஆரோக்கியத்தைக் காப்பாற்றும் முறையையும் குழந்தைகட்கும் பெற்றோர்கட்கும் எடுத்துக் கூறுவதாகும். குற்றமுற்ற பற்களை நியுஸிலந்தில் சர்வசாதாரணமாகக் காணலாம். பல ஜில்லாக்களில் பொது ஜன உதவியால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் பல்வைத்தியசாலைகள் இலவசமாக இவற்றைக் கவனிக்கின்றன. தினந்தோறும், பிள்ளைகளுக்கு உடற்பயிற்சி முறைகள் குறிப்பிட்ட திட்டப்படி கற்பிக்கப்படுகின்றன. மேலும் பலவித விளையாட்டுகளும் ஆசிரியர்களாற் கற்பிக்கப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு பள்ளிக்கூடத்திலும் நல்ல விளையாட்டுத் தோட்டமொன்றிருக்கிறது; கவர்ன்மெண்டார் மூன்று ஏக்கர் நிலம்வரை இதற்குதவுகிறார்கள்.

குளிர்காலத்தில் தினந்தோறும் நடுப்பகலில் குழந்தைகளுக்குச் சூடான பானம் அளிக்கப்படுகின்றது — கொக்கோ, பால், சூப்; இதற்காகும் செலவு ஜில்லாவாசிகளுடைய நன்கொடைகளால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றது. பெரிய நகரங்கள் ஒவ்வொன்றிலும், பூந்தோட்டங்களில் விளையாட்டிடங்களும் விளையாட்டுச் சாமான்களும் இருக்கின்றன; விளையாட்டுப்பயிற்சியில் தேர்ச்சி பெற்ற ஆசிரியையும் இருக்கின்றாள். மிகச்சில குழந்தைகளே ஆகாரக்கெடுதியால் துன்புறுகின்றன; ஒழுங்கற்ற முறையில் உணவூட்டுவதினாலேயே இத்துன்பம் ஏற்படுகின்றது. வேனிற்காலத்தில் அவர்கள் ஒரு பெண் டாக்டருடைய பரிசீலனையின்கீழ் இரண்டு வார காலத்திற்கு வைக்கப்படுகின்றார்கள். பிரத்தியேக

ஆகாரம் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. உடற்பயிற்சி, ஓய்வு, சூரிய ஸ்நானம் முதலியன அவர்களுடைய உடல் நிலையை விரைவாகச்சரிப்படுத்தி விடுகின்றன. வேறு தனிப்பட்ட சபைகளும் இம்மாதிரி ஊழியங்கள் பல செய்து வருகின்றன.

சிறந்த மேதாவியின் கருத்துப்படியே சகல பள்ளிக்கூடக்கட்டிடங்களும் கட்டப்படுகின்றன. புதியமுறையில் திறந்த வெளி வகுப்பு ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டு குழந்தைகள் சுகாதாரத்தில் ஈடுபட்ட ஒரு குழுவினரால் பரீட்சிக்கப்பட்டது. இப்பரீட்சை மிக்க வெற்றியளித்ததால், கல்வி, சுகாதார இலாகாக்கள் இம்முறையைக் கைக்கொண்டுவிட்டன. இதனால் அதிகச் செலவுமில்லை.

நடுத்தரக் கலாசாலைகளில் இலகுவான முறையில் இச்சுகாதாரப்போர் நடத்தப்படவேண்டும். அற்பக் குறைகளை விளையாட்டு ஆசிரியர் பரிசோதிக்கிறார். தினமும் பழகத்தக்க பயிற்சிகளைக் கற்பிக்கிறார்; வருடந்தோறும் உயரம், எடை, மார்பு அடக்கம் முதலியவற்றை அளக்கிறார்; வருடந்தோறும் இவற்றில் அபிவிருத்தி யேற்படுகின்றதா என்று கண்காணிக்கிறார். ஒவ்வொரு ஆசிரியரும், தம் மாணவர்களுடன் பழகுவதால், எந்தக் குழந்தைக்காவது விசேடப் பாதுகாப்பு தேவையாவென்று பரிசோதிக்கிறார். நடுத்தரக் கலாசாலைப் பெண்களனைவருக்கும் குடும்பத்தாதிமுறையும், ஆபத்துக்குதவும் முறையும் கற்பிக்கப்படுகின்றன.

மேற்குறித்த விவரம் அரசாங்கமும் சில பொதுச் சபைகளும் எடுத்துக்கொள்ளும் குறைந்தபட்ச முயற்சிகளையே அறிவிக்கின்றது. பெரும்பாலான ஜில்லாக்களில் சாரணர் படைகளும் வேறு பல குழாங்களும் ஓய்வு காலங்களில் குழந்தைகள் பராமரிப்பு விஷயத்தில் கவனஞ் செலுத்துகின்றன.

சில குறிப்புகள்.

திரு. எம். நாச்சிமுத்து எழுதியது.

விதவை சத்தியாக்கிரகம்

"வாருங்கள், வாருங்கள், என்ன, ஜாதகம் பார்க்கலாமல்லவா? எங்கே மாப்பிள்ளை? ஆத்துக்காரர்களைக் காணோமே? அவர்களும் வரணுமோவில்லியோ?"

"அவாளும்வந்துட்டா. எங்கே ஜாதகம்? கொடுங்கோ பார்க்கட்டும்"

ஜோதிடர் ஜாதகம் பார்த்து நாள் வைத்துக் கொடுத்துவிட்டார். மணமகனுக்கு வயது 26 ;மணமகளுக்கு வயது 9. திருமணம் வெகு சிறப்பாக நடைபெற்றது. மூன்றாவது மாதம் கடுங்காய்ச்சலடித்து மணமகன் மாண்டார். ஐயரும் தன் அருமைப் புதல்விக்குச் சிலநாளில் மொட்டையடித்து முக்காடிட்டு மூலையில் வைத்துவிட்டார். இம்மாதிரியான பால்ய மணங்கள் பார்ப்பனர்களிடையும், மற்றும் சிற்சில வகுப்பார்களிடையும் நிகழ்ந்து வருதலை யாவருமறிவர். பால்ய விதவைகளாகும் பெண்கள் கீழ்க் குறிப்பிடும் யோசனையைக் கவனிப்பார்களாக. சிறு பெண்களை விதவையென்று அடக்கிப் போட்டுத் துன்புறுத்தி வருகின்றனர். என்றாலும், இயற்கையாய் எழும் இன்பத்தை யடக்க யாரால் முடியும்? உங்கள் நலனுக்கும் போதாயனர் என்பார் ஓர் சுலோகம் கூறியிருக்கின்றார்.

"த்ரீனி வர்ஷாண் யருது மதீகாங் க்ஷேதபிதிர்சாசனம்
ததல்சதுர்த்தே மாலேத் விந்தேத்லத்ரு சம்பதிகம்
அலப்யமானே லத்ருசே குணஹீனம் லமால் ரயேத்—"

"ருதுமதியான கன்னிகையானவள் மூன்று வருஷங்கள் வரையிலும், பிதாவின் கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்கவேண்டும். பிறகு தானாகவே தக்க வரனைத் தேடி யடையலாம்—"

இந்த ஆதாரத்தைக்கொண்டேனும் சற்று வாதாடிப் பாருங்கள். இதற்கும், உங்கள் தாய் தந்தையர்கள் இடமளிக்காவிடின், பிறகு நான் சொல்லும் யோசனையைக் கடைப்பிடித்து நடவுங்கள். கண்டிப்பாய் நீங்கள் ஜயமடைவீர்கள்.

உங்கள் பக்கத்துவீட்டில் ஓர் மணமகன் இருக்கின்றான். மணமகனைப் பார்ப்பதற்கென்று சிலர் வருவார்கள். நீங்கள் அவர்

களுக்கு எதிரே செல்லுங்கள். உடனே திருமணம் நின்றுவிடும். புது மணமக்களுக்கு இன்று சாந்தி முகூர்த்தம் செய்யப்போகின்றார்கள். நீங்கள் என்ன செய்யவேண்டும்? அவர்கள் கோயிலுக்குச் செல்வதாக வரும் வழியில் எதிரில் வாருங்கள். எப்படிச் சாந்தி முகூர்த்தம் நடக்குமோ ஒருகை பார்த்துவிடலாம். உங்கள் பக்கத்துவீட்டுப் பெரியவர் ஏதாவது வேலையை முன்னிட்டு நல்ல நேரம்பார்த்துக்கொண்டே கிளம்புவார்; அவர் முன்னால் வந்து 'தாத்தா எங்கு செல்கின்றீர்கள்' என வினவுங்கள். தாத்தாவின் பயணம் எப்படியாகுமோ பார்க்கலாம். உங்கள் அடுத்தவீட்டுப் பெண்ணும், அவள் தன் துணைவனும் அயலூர் செல்கின்றார்கள். வீட்டைவிட்டுக் கிளம்புமுன்னே அந்தப் பெண் ஆயிரந் தடவை தெருவைப்பார்த்துவிட்டே கிளம்புவாள். அடுத்த தெருவில் அவர்களுக்கு எதிரே வாருங்கள்! அவர்கள் பிரயாணம் ஓடும் ஓட்டத்தைப்பார்க்கலாம். புருஷனும் மனைவியும் பிள்ளைதேடி அரசமரம் சுற்ற அதிகாலையில் புறப்படுவார்கள். எதிரே நடந்து வாருங்கள். இவைகள்தான் நீங்கள் செய்யவேண்டிய சத்தியாக்கிரகம். பால்ய விதவைகள் சங்கம் ஒன்றை ஏற்படுத்திக்கொண்டு இப்படி ஆரம்பித்தால் உங்கள் காரியம் விரைவில் முடியும். நான் செய்யும் உதவி இவ்வளவுதான்.

கடன் வாங்கி நாமம்போடும் வழி.

சகுனங்களில் பூனைச் சகுனம் பொல்லாதது. பூனை குறுக்கிட்டால் எந்தக் காரியமும் செய்யக்கூடாது. ஒன்றும் கூடி வராது. இராகுகாலத்தை மீறிக் காரியங்கள் செய்தாலும், பூனைச் சகுனத்தை மீறிக் காரியங்கள் செய்யக்கூடாது. எத்தனைய அவசர காரியமாய் இருந்தாலும், பூனைச் சகுனம் கண்டால் பறந்துவிடும். ஆகா! இத்தகைய பூனைகள் கடன்காரர்களுக்கு இருப்பின், நன்மைகள் பலவுள. பூனை ஒன்று கையில் இருந்தால் போதும்; கோர்ட்டுக்குச் செல்லவேண்டுவதில்லை; கூண்டில் ஏறவேண்டுவதில்லை; வக்கீலுக்குப் பணம் அழவேண்டுவதில்லை; சாக்ஷிக்குப் படிகட்ட வேண்டுவதில்லை; கோர்ட்டுப் பியூன்களைக் கண்டால் அஞ்சவேண்டுவதில்லை; இன்சால்வென்ட் கொடுக்கவேண்டியதில்லை; ஜெயிலுக்கும் போகவேண்டுவதில்லை. நீங்கள் ஓர் பாண்டு எழுதிக்கொடுத்துப் பணம் வாங்கியிருக்கின்றீர்களென்று வைத்

துக்கொள்ளுங்கள். காலாவதி ஆய்விடுமென்று தாக்கல்செய்யச் செட்டியார் கோர்ட்டுக்குச் செல்கின்றார். வழியில் நீர் ஓர் பூனை யைவிட்டுவிட்டால் உமது காரியம் பலித்துவிடும். பூனை குறுக்கே போனதால் செட்டியார் பாதி வழியுடன் வீடு திரும்பிவிடுவார். பிராம்சரிக்குக் கெடு தீர்ந்துவிடும். எனவே கடன்காரச் சிவபக் தர்கள் ஒவ்வொருவரும், ஒவ்வொரு பூனை வாங்கிக்கொள்வதுடன், அதை எங்கு சென்றாலும் உடன்கொண்டு செல்வார்களாக. இத னால் பூனைக்குக் கொஞ்சம் கிராக்கி ஏற்படும். கிராக்கி ஏற்படாமல் இருப்பவர்களிடம் வாடகைக்கு வாங்கிக்கொள்ளலாம். இருந்தா லும் முந்திக்கொள்வதே நலம். பின்னால் பூனை கிடைக்கவில்லையே என் றெனவருத்தம் வேண்டாம்.

கதம்பம்.

திரு. நீலாவதி ராமசுப்பிரமணியம் எழுதுவது.

மனைவி:— என்னங்க! தலைச்சவரம் பண்ணிக்கிட்டு வந்து வீட்டுக்குள் நுழைஞ்சிட்டிங்கோ?

சுயமரியாதைக்கணவன்:— சரி, சரி, பேசாமல் நீ உன் வேலையைப்பார்.

மனைவி:— ஆமாம்! வேலைபாக்காமத்தானிருக்கு. ஆனா லும், அம்பட்டன் தீட்டெல்லாம் என்னு பன்னுறிங்களே!

கணவன்:— (சிறிது கோபமாய்) உனக்கு எத்தனை நாட் களாய்ச் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறேன். கொஞ்சங்கூடப் புத்தி யிற்படவில்லையே? ரொம்ப அழகு. யாராவது வந்திருக்கும்போது இந்தமாதிரி நீ செய்தால் மெச்சிவிட்டுத்தான் போவார்கள்.

மனைவி:— உங்களுக்கு இந்த மாதிரித்தான் பேசுரத்துக் குத் தெரியும். தீட்டு இல்லை, திடைப்பு இல்லை என்னு சொல்லி சொல்லி எல்லாம் ஒன்னு பன்னித்தாம் இங்கே கீழு கீழென்று வாழுது. இன்னம் என்ன கதி பண்ரத்துக்கோ இந்த மாதிரி செய் றுங்கோ? நாள் தவறினாலும் தேள் தவறுதா? (சற்று மெதுவாய்) தீட்டு சேர, சேரத் தேள்தானே நிறையும். என்னமோ; வெடுக் கென்னுப் புடுங்கிப் பொய்விட்டாலும் தும்பமில்லை. ஆ! எடுத்த

தற்கெல்லாம் இந்தமாதிரிப் பேசுறுரு. ஒரு நாளுல்லே, நல்ல துல்லே; ஆத்தி! நல்ல சுயமரியாதையிலே சேந்தாரு. பாழும் சொயமரியாதை.

* * *

பழையகாலத்துப்பாட்டி :—(பேத்தியை நோக்கி) அடியம்மா செல்லம், வெத்தலேபோட்டுக்கில்லேயா?

பேத்திசெல்லம் :—எனக்கு வேண்டாம் பாட்டி. நாக்கெல் லாம் சொர சொரன்னுப்போவுது. சும்மா படுத்துக்கிறேன்.

பாட்டி :—நல்ல வேலேயைக்கெடுத்தியே கட்டுக்கழுத்துப் பொண்ணு, செவ்வாக்கிழமே; ராத்திர்லே வெத்தலே போடாமேப் படுக்கலாமா? சொன்னுக் கேளு; கட்டுக்கழுத்திப் பொங்கனெல் லாம் தினம் ராத்திர்லே வெத்தலே போட்டுக்கனும் அம்மா? அதி லும் வெள்ளி செவ்வா விடவே கூடாது.

* * *

சுயமரியாதைப்பெண் :—கூட்டத்திற்குப் போகவேண்டும். 'டயம்' ஆச்சு.

கணவன் :—அந்த வழக்கமெல்லாம் இங்கு வச்சுக்காதே? ஆணேப்போல் எங்கும் போகவேண்டுமென்று பார்க்கிறுயா? வாசற் படியைவிட்டு இறங்கினுல் முழங்கால் சிப்பியை எடுத்துவிடுவேன் ஜாக்கிரதை! பெண்ணுவது, கூட்டத்துக்குப் போரதாவது! ரொம்ப ஒழுங்குதான்.

* * *

சுயமரியாதைக்கணவன் :—நாளே மறுநாள் நடக்கும் 'கான் பரன்சுக்கு'ப்போக வேண்டும். நாளேக்காலே வண்டி ஏறினுல்தான் சௌகரியமாயிருக்கும் என்று நினேக்கின்றேன்.

மனேவி :—அந்தக் காம்பரஞ்சு ஊரில் என்ன திருவிழாவா?

கணவன் :—கான்பரன்ஸ்; ஊரல்ல. அதில் திருவிழாவும் இல்லே 'கான்பரன்ஸ்' என்ருல் மகாநாடு.

மனேவி :—சரி. நீங்க பொயிட்டு வாங்கோ ! நான் எங்கம்மா வீட்டுக்குப் பொயிர்ரேன். நீங்க ஊரிலிருந்து வந்தவுடனே வந் துர்ரேன்.

கணவன்:—அடப்பயித்தியமே! இந்தக் கதையெல்லாம் ஏன் இழுக்குறே! நீ கூடத்தான் வரணும். நான்மட்டும் போகக்கூடாது.

மனைவி :—அப்பாடியோ ! நாம் மாட்டேன். அங்கே ஆம்பளேங்களாயிருப்பாங்கோ. எனக்கு வெக்கமாயிருக்கும். நான் வர்லேசாமி ! நீங்க மகாநாசராப் பொயிட்டு வாங்கோ !

கணவன் .—உஸ் ! எனக்கு நீ வாழ்த்தி வரம் கொடுக்கவேண்டாம். பெண்களெல்லாம் வருவார்கள். நீ பெண்களிடம் இருக்கலாம். பெண்களாகிய உங்களுக்குத்தான் முதலில் சுயமரியாதை வேண்டும். ஆகவே இனி நாங்கள் தனியே போகமுடியாது. பெண்கள் சகிதம் போகவேண்டும்.

மனைவி :—என்னைப்போட்டுத் தொந்தரவு செய்யாதிங்கோ; என்னை வெட்டி வச்சாலும் வரமாட்டேன். பொம்பளேங்கோ வர்ராங்கொன்னு அவங்க வருவாங்கோ, எல்லாத்தையும் வித்துப் புட்டு. எனக்கு அப்படி வர சரிப்புடாது. நல்லா ! இவங்க மகா நாடுகூடி மண்ணுப்பொவ, எனக்கேம்புடிக்கனுங் கிராச்சாரம். ஊகும் ! பொங்களுக்குத்தான் மொதல்லே வேணுமாம் சோய மாரி—யாதை !

*   *   *

வெள்ளிக்கிழமை விளக்கு வைக்கும் நேரம்—ஓர் ஏழைப் பெண், ஒரு வீட்டு வாசற்படியில் நின்றுகொண்டு, அம்மா ! அம்மா !! என்று சத்தம் போட்டாள்.

வீட்டம்மாள் :—(அதட்டலாய்) யாரது ?

பெண் :—அம்மா ! நான் தான் வழியே வந்த பரதேசி. இந்தப்பிள்ளை (பிள்ளையைச் சுட்டிக்காட்டி) கைவிரலைத் தகரத்தால் அறுத்துக்கிச்சி. கொஞ்சம் சுண்ணும்பு கொடுத்தால் தடவலாமென்னு பார்க்குறேன்.

வீட்டம்மாள் :—அடி போடி பயித்தியக்காரி ! நீ என்னக் குடுத்தனம் பண்ரவதாஞ ? செறைச்சித் திங்கிரவளா ? வெள்ளிக் கிழமை விளக்கு வைக்கிர நேரம் ! புள்ளே குட்டிங்கோ இருக்கிற இடம், இந்நேரத்துக்கு வந்து சுண்ணும்பு கேக்கிறியே ! உனக்கு ஏதாவது அறிவு கிறிவு இருக்கா ?

ஏழைப்பெண் :—அம்மா ! கோவிச்சுக்காதிங்கோ ! நெத்தம் ஆரு ஒடுது. ஊட்டுக்குப் பொவனுமின்ஞ இன்னம் மூனு கல்லு நடக்கனுஞ்சாமி. அத்தாதூரம் போரவரைக்கும் பிள்ளைத் தாங்க மாட்டான்னுப்புட்டு கேட்டம்மா ! போதும். போறேன்.

வீட்டம்மாள்:—சர்த்தாம்போடி! என்னமோ அளக்குரே, ரெத்தம் வருதுன்னு, கட்டியிருக்கிற சேலையில் கொஞ்சம் கிழிச்சித் துடைச்சிவுட்ரது.

அடடா! பெண்களிடம் பதிந்துள்ள மூட நம்பிக்கையைத் தான் என்னென்று சொல்வது? வெள்ளிக்கிழமையாயிருந்தா லென்ன? விளக்கு வைக்கும் நேரமாயிருந்தாலென்ன? அறுபட்ட விரலுக்குக் கொஞ்சம் சுண்ணும்பு கொடுத்தால் இவர்கள் ஆஸ்தியெல்லாம் கொள்ளையா போய்விடும்? அழிந்தா போய்விடும்? என்னே பெண்களின் மூட மதி. ஆ! இது ஒன்றுமட்டுந்தானு? இன்னும் எவ்வளவோ எண்ணித் தொலையாமலிருக்கின்றன. அதையெல்லாம் ஈண்டு விவரிக்க இடம் போதுமா?

பல திரட்டு.

பூசப்பூசப் பொன்னிறம்!

வீரசிங்கம்:—என்ன ஐயா! சைவப்பிரசங்கியாரே! பூசப் பூசப் பொன்னிறம் என்று சொன்னீர்களே. அதென்ன விஷயம்?

பிரசங்கியார்:—இல்லை. எம்பெருமானுடைய தெய்வ வெண்டிருநீறு பூசினுல் பூசப்பூசப் பொன்னிறமாகும் என்று சொன்னேன்.

வீரசிங்கம்:—பூசப்பூச எது பொன்னிறமாகும்?

பிரசங்கியார்:—(சிறிது திகைத்து) உடம்புதான்.

வீரசிங்கம்:—உங்கள் உடம்பு ஏன் இப்படியிருக்கிறது? இவ்வளவு கறுப்பும் இவ்வளவு அடர்த்தியான மேகப்பற்றும் நிறைந்த உடம்பை நான் கண்டதே இல்லையே?

பிரசங்கியார்:—இது ஒரு வியாதி. டாக்டரிடத்தில் மருந்து சாப்பிட்டு வருகிறேன்.

வீரசிங்கம்:—ஜப்பான்காரரையும் சீனுக்காரரையும் பார்த்ததுண்டா?

பிரசங்கியார்:—மதராசில் ஒரு சீனுக்காரனைப் பார்த்தேன். அவன் உடம்பு எப்படியிருந்தது தெரியுமா? பத்தரைமாற்றுத் தங்கந்தான்.

வீரசிங்கம் :—அவர்கள் விபூதி பூசுகிறதில்லை. வெள்ளைக்காரர், அமெரிக்கன்காரர், ஜெர்மன்காரர் முதலிய ஒருவரும் விபூதியைப் பூசுகிறதில்லை. அவர்கள் உடம்புதான் உண்மையில் பொன்னிறமாக இருக்கிறது. விபூதி பூசுகிற உங்கள் உடல் சொறி பிடித்து வரண்டுபோய் கரியாகியிருக்கிறது. ஏன் பூசப்பூசப் பொன்னிறமென்று புளுகி ஏமாற்றுகிறீர்கள்? விபூதியைப் பூசி ஒரு கறுப்பனைப் பொன்னனாக்க உம்மால் முடியுமா?

பிரசங்கியார் :—அது முடியுமா? முன்னோர் சொன்னதைச் சொல்கிறோம். நாங்கள் என்ன புதிதாகவா சொல்கிறோம்?

காரணமென்ன?

சீனா தேசத்துப் பெண்களுக்குக் கல்யாணம் செய்தாய் விட்டால் வருஷத்துக்கு ஒரு பிள்ளை தவறாமல் பிறக்கிறது. சில சந்தர்ப்பத்தில் ஏழு வருஷத்தில் எட்டுப் பிள்ளைகூடப் பிறந்துவிடுவதைக் காணலாம். இப்படியே ஜப்பான் தேசத்தினரும் இருக்கின்றனர். மேல்நாடுகளிலும் பிள்ளைக் குறைவில்லை. பர்மாக்காரர் சங்கதியும் இப்படித்தான். அவர்கள் பிள்ளைகளைப் பாதுகாக்க முடியாததால் பிள்ளைகள் பெறாமலிருக்கும் பொருட்டு அநேக முறைகளைக் கையாளுகின்றனர். ஆனால் நமது புண்ணியாத்மாக்களான இந்துக் குடும்பங்களில் பிள்ளை பிறக்கிறதென்றால் அரும் பெரும் பரிகாரங்கள் பெரும்பெரும் பணச்செலவுடன் செய்யவேண்டியிருக்கின்றது. பல இடங்களில் என்ன செய்தாலும் பிள்ளை பிறக்கவே மாட்டேனென்கிறது. தங்க பஸ்பம், சிட்டுக்குருவி சத்தின் லேகியம், தாதுவிருத்திக் குளிகைகள் முதலியன ஒருபுறம்! புத்திரகாமேஷ்டியாகம், அரசமரப் பிரதக்ஷணம், தீர்த்த யாத்திரை, நாகப்பிரதிஷ்டை முதலிய சூறையாட்டமொருபுறம். அர்ச்சனைகள், அபிஷேகம், மண்டபப்படி, நேர்த்திக்கடன் வகையறா இன்னுமொருபுறம். சாமியாட்டம், கனாக் கண்டுபிடித்தல், குறிகேட்டல் முதலிய கதைகள் வேறொருபுறம். இத்தனையுஞ் செய்துவிட்டு ஏமாந்து போவதிலும் குறைவில்லை. மறுபெண்டாட்டி, மூன்றும் பெண்டாட்டி கட்டியும் பலருக்குக் குழந்தை பிறக்கவில்லை. இதற்குக் காரணமென்ன? சாமி பக்தியும்

அடியார் பக்தியும் பரிகாரமும் எவ்வளவு செய்துகொண்டாடியும் பயனேற்படவில்லையே? பர்மா சீனு ஜப்பான் போன்ற தேசத்தினருக்கு ஏராளமாகப் பிள்ளை பிறக்கின்றனவே? அவர்கள் எப்படிக் குறைப்பதென்று யோசித்துக் கவலைப்படுகின்றபோது, நாம் பிள்ளை வேண்டுமென்று ஏங்கி நிற்பதன் காரணம் யாருக்காவது விளங்குகிறதா? பரிகாரமும் ஐயரும் இல்லாததால்தான் வெளிநாட்டாருக்கு அதிகமான பிள்ளை பிறக்கின்றனவோ? வெள்ளைக்காரரும் ஜப்பான்காரர் சீனுக்காரரும் சாமி அர்ச்சனை நைவேத்தியம் செய்யாததால்தான் பிள்ளைகள் கணக்கில்லாமல் பிறக்கின்றனவா? ராமேசுவரம் மற்ற தேசத்திலில்லாததால்தான் அதிகமாகப் பிறக்கின்றனவா? விஷயமென்ன? யாருக்குந் தெரிந்தால் கேட்டறிந்துகொள்ள ஆசைப்படுகிறேன் என்று ஒரு பிள்ளையில்லாதவர் எழுதுகிருர்.

ஏனே இந்தப் போய்.

"மற்றொருசரீரத்தினும் புகுதலாம், சிந்தையை அடக்கியே சும்மா இருக்கின்ற திறம் அரிது" என்று மனிதர்களின் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒரு பெரியவர் பாடி வைத்திருக்கிருர். இப்படி மனிதர்கள் எங்காவது இதுவரை செய்திருக்கிருர்களா? எங்காவது நடக்கிறதா? எங்கள் இனத்தாரும் ஆடு கோழி புரு வகையறாவுந் தானே மற்றொருசரீரத்தினும் புகுகிரோம். எங்களை மனிதர்கள் அவர்கள் சரீரத்தினுள் புகுத்திக்கொள்கிருர்களே தவிர அவர்கள் யார் சரீரத்தில் புகுகிருர்கள்! நாங்கள் செத்துப்போனுலும் கருவாடாக்கி மனிதர்கள் சரீரத்தில் புகுத்திக்கொள்ளாமல் விடுகிருர்களா? சிந்தையை அடக்கிச் சும்மாதானே இருக்கிரோம். அந்தத் திறம் எங்களுக்கு அரிதா? சிறிய காரியமாகக் கருதப்படுகிற மற்றொருசரீரத்தினும் புகுதலைக்கூட மனிதரால் செய்யமுடியவில்லை. ஆனல் மனிதர்களில் பெரியவரான சாமியார் தங்களால் முடியவில்லையென்று சொன்ன சிந்தையை அடக்கிச் சும்மா இருக்கிற செயல் எங்களால் முடிகிறது அல்லவா? என்று தொண்டித் துறைமுகத்திலிருந்து கெண்டைமீன் அர்ச்சண்ட் தந்தியில் கேட்கிறது.